NĂM THỨ MƯỜI LĂM. — SỐ THỨ 3014 MỖI SỐ: 0$04 NGÀY THỨ HAI 4 và THỨ BA 5 AVRIL 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DÉPOT LÉGAL INDOCHINE №6416

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9.00	4.50	2.25	
Ngoại-quốc	14.00	7.00	3.50	
Các làng và các công-sở	10.00	5.00	2.50	

Hạn mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng
Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction
doivent être adressées au directeur
66, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur: F. H. SCHNEIDER
Directeur: NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef: PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant: NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique:
TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE n° 150

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.

Prix moyens, dernière page:

Une seule insertion	0$30 le c/m
Contrat annuel	
Par centimètre et par insertion.	0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales:	1$50 le c/m
Petites annonces classées	0$20 la ligne

ĐOÀN-THỂ

V

Thân-thể một cái cây bao giờ cũng phải có đủ gốc đủ rễ đủ lá đủ cành mới tốt tươi mà cao lớn được; mà cái gốc cái rễ, cái cành, cái lá đề ghép thành cái thân-thể cây đó mỗi một cái cây một khác nhau, cái gốc cây khế không có thể cắm vào làm cái gốc cây chanh, cái rễ cây đào không có thể nối vào làm cái rễ cây mận được. Thân-thể một con người bao giờ cũng phải có đủ đầu đủ tay đủ chân mới sinh tồn mà vận-động được; mà cái đầu, cái bụng, cái tay cái chân đề ghép thành cái thân-thể người đó mỗi một con người một khác nhau, cái đầu anh Giáp không có thể chắp vào làm cái đầu anh Đinh, cái bụng chú Dần không có thể gắn vào làm cái bụng chú Mão được. Một cái đoàn thể quốc-gia xã-hội cũng vậy, cũng phải có một cái chủ quyền tối cao phát hiệu thi lệnh, tức là cái gốc cái rễ cái đầu cái bụng của đoàn-thể xã-hội quốc-gia; mà bao nhiêu dân chúng trong xã-hội quốc-gia ấy đều thống-thuộc ở dưới một cái chủ-quyền, hiệu gì cũng ứng, lệnh gì cũng theo, tức là những cành những lá những tay những chân của đoàn-thể xã-hội quốc-gia cả; mà như trên kia đã nói, tùy cái khí-hậu, cái phong-thổ, cái dân-tính mỗi dân mỗi nước mà cái cách tổ-chức ra đoàn-thể cho thành-lập được mỗi dân mỗi nước cũng mỗi khác nhau, có dân có nước thi cái chủ-quyền tối cao về đa số, có dân có nước thi cái chủ-quyền tối cao chỉ về thiểu số, dù về đa số hay về thiểu số, nhưng đã tổ-chức ra mà thành-lập được như thế thi cái chủ-quyền tối cao trong dân trong nước ở đâu tức là cái gốc cái rễ cái đầu cái bụng của đoàn-thể quốc-gia xã-hội ở đấy, cũng khác nào như cái gốc cây khế thi là cái gốc cây khế, cái gốc cây chanh thi là cái gốc cây chanh, cái rễ cây đào thi là cái rễ cây đào, cái rễ cây mận thi là cái rễ cây mận; lại khác nào như cái đầu người anh Giáp thi là cái đầu người anh Giáp, cái đầu người anh Đinh thi là cái đầu người anh Đinh, cái bụng người chú Dần thi là cái bụng người chú Dần, cái bụng người chú Mão thi là cái bụng người chú Mão; cái cây không có thể cắm gốc nối rễ khác vào mà sống được, dù cái gốc có cằn, cái rễ có thối thi cũng phải vun bón làm sao cho cái gốc cũ nó khỏe lại, chữa sửa làm sao cho cái rễ cũ nó lành lại, chứ cắm gốc khác nối rễ khác thi ích gì; con người không có thể chắp đầu gắn bụng người khác vào mà còn được, dù cái đầu có điếc tai mù mắt, cái bụng có bại thận hư tì thi cũng phải điều-trị làm sao cho cái đầu minh hết bệnh, thang thuốc làm sao cho cái bụng minh hết đau, chứ chắp đầu khác gắn bụng khác thi ăn thua gì; cái chủ-quyền tối cao trong một dân một nước là cái gốc cái rễ cái đầu cái bụng của một đoàn-thể xã-hội quốc-gia, dù cái chủ-quyền đó có hư hỏng có đổ nát đi nữa mặc lòng, thi cũng phải chấn-loát thế nào, cải cách thế nào cho cái chủ-quyền đó lại được trọn vẹn tốt lành, tôn nghiêm mạnh mẽ, nếu thấy hư hỏng đổ nát mà muốn khi không gây dựng nên hẳn một cái chủ-quyền khác không thích hợp với dân-tính minh, không căn-cứ ở lịch-sử minh thi tức như cái cây đem cắm gốc nối rễ cây khác vào, con người đem chắp đầu gắn bụng người khác vào, cũng quyết không còn không sống được.

Cái đoàn thể quốc-gia xã-hội của dân-tộc minh đã vì cái khí-hậu riêng, cái phong thổ riêng, cái dân tính riêng mà tổ-chức một cách riêng theo cái chế-độ tộc-trưởng, thành lập đã bao nhiêu đời nay. Cái đoàn-thể quốc-gia xã hội của dân-tộc minh chưa hề có bao giờ lấy binh đẳng mà kết hợp với nhau, bao giờ cũng là cái đoàn-thể có trên có dưới, trên bảo dưới nghe; cũng đã từng có nhiều phen vi người trên tàn-bạo hoặc hôn nhược, đến nỗi cái chủ-quyền hư hỏng đổ nát, người dưới không thể tùng phục, không thể thuận thừa được nữa, mà cái đoàn-thể phải rời-rạc tan-tành, nhưng chẳng bao lâu lại chấn-loát được, lại cải cách được, lại có người trên xứng đáng đứng mực, người dưới lại tùng phục thuận thừa ngay, thi cái chủ quyền lại y nguyên như cũ, gốc rễ lại vững mà cành lá bám vào, đầu bụng lại khỏe mà tay chân phụ vào, đoàn-thể lại chặt-chàng khăng-khít lại. Chính phen này cũng lại là một phen như thế đấy, chỉ khốn một nỗi là chưa chấn-loát được, chưa cải cách được, chưa xuất hiện được có người trên nào xứng đáng đứng mực, khiến cho người dưới phải tòng phục thuận thừa, mà tư-tưởng trong xã-hội, bị cái phong-trào mới lạ, ở bên ngoài lay chuyển, lại đương phải cái thời chứng loạn óc, bác tạp lố-lăng; kẻ có cái tư cách trên người, cũng không đủ cái năng-lực tự tín mà quyết ra tay đứng mũi chịu sào; trong dân chúng thi không còn lề thói cũ, lễ giáo cũ dàng buộc được cái tính tung-tứ buông-lung, cũng ít còn cái thói tốt thuận thừa tòng phục; cho nên ngày ngày nói đoàn-thể, ai ai cũng nói đoàn-thể mà cứ háo-hức mong gây dựng nên cái đoàn-thể lấy binh-đẳng mà kết hợp với nhau, lấy tự-do mà kết hợp với nhau là không bao giờ thành lập vậy.

T.

Vô-tuyến-điện

Ngày 1er avril 1927

Nước Pháp

Việc tài chánh

Nghị-viện đã ưng chuẩn bản dự-án luật pháp về việc đặt hoặc bãi các khoản chi tiêu phụ về năm 1926 Trong khi nguyên-lão nghị-viện bàn về các khoản chi tiêu phụ, M. Chéron, thay lời ban tài-chánh, mà xin chánh-phủ ấn định rằng các ngân đơn thuộc địa được phép đem buôn bán ở ngân-thị không được biệt đãi hơn các thứ ngân-đơn của Pháp, M. Poincaré có nói ngài sẽ trù tính các phương-sách về việc ấy.

Việc trồng bông ở thuộc-địa

Nguyên-lão nghị-viện đã ưng chuẩn các khoản trong bản dự-án về việc tán thành cho việc trồng bông ở thuộc-địa Pháp, và các xứ bảo-hộ. Kể từ ngày 1er avril 1927, và trong một thời kỳ 10 năm, có đặt ra một khoản thuế riêng là 1 franc về 100 kilos bông nhập cảng Pháp. Số tiền ấy sẽ dùng để giúp đỡ cho những công cuộc công tư, không phải là công-cuộc buôn bán, có ích lợi cho cho sự mở mang việc trồng bông ở các thuộc-địa xa.

Các công ty bảo hiểm

Nhiều công-ty bảo-hiểm Pháp sắp lập một bản giao-ước để cùng nhau giúp vốn cho kỹ-nghệ Pháp, nhất là cho nghề đúc sắt, để dùng về việc xuất-cảng; các công-ty sẽ đảm nhận trách nhiệm về những hàng-hóa xuất cảng mà không thu được tiền về.

Bản luật về việc tổ chức binh gia

Ban hội-đồng của binh gia đã ưng thuận bản dự án luật pháp của chánh phủ về việc tổ-chức lại binh gia. Ban ấy bỏ 16 vé, phản kháng bản phản nghị của đảng xã hội. Bản phản nghị ấy được 8 vé ưng chuẩn, và có 3 vé bỏ trắng.

Một bản giao ước với nước Đức

MM. Briand, Bokanowski, và Von Hoesch, đại-sứ nước Đức đã ký một bản giao-ước tạm-thời kinh-tế Pháp-Đức ấn định các điều cốt yếu về bản giao-ước nhất định, đến ngày 30 juin mãn-hạn bản giao ước tạm thời sẽ ký.

Việc tiền công thợ mỏ

Nhờ có quan tổng-trưởng bộ công-tác điều đình, các đại-biểu mỏ than ở quận Nord, và ở quận Pas de Calais đã ưng giảm tiền-công xuống 2 francs 60, nghĩa là giảm ít lời các công ty xin một franc.

Hội-đồng điều tra về việc đồn điền Darlac

Phái bộ đi xét về việc các đồn điền ở Darlac có M. Richard, hội viên quốc nghị, M. Gasquet, và M. Imbert cũng tại hội-đồng quốc-nghị.

Nước Ý

Sổ chi thu của bộ ngoại-giao

Toà dân nghị viện đã ưng chuẩn sổ chi-thu bộ ngoại-giao, M. Grandi đến thuyết có nói di-dân đến những xứ không thuộc chủ quyền nước Ý là một sự hại, ông có nói đảng fascisme không muốn tán thành việc di dân, làm giảm mất cái sức mạnh của chủng loại, và của quốc-gia.

Nước Tắc

Việc phân tranh với nước Ý

Hình như việc định đặt hội-đồng điều tra sẽ bãi đi. Nghe đâu nước Ý và nước Tắc sẽ trực-tiếp điều đình với nhau. Các ông ủy-viên binh vụ của nước Pháp, nước Anh tại Belgrade từng viên thư ký của bộ sứ-thần nước Đức sẽ đi đến chỗ đường sương giới mà có xảy ra những việc lôi thôi mới rồi.

Hoa-kỳ

Việc tơ giá

M. Hoover công bố rằng sổ tơ giá tiêu thụ đến cực điểm có thể hại đến việc trồng bông; ông có nói chánh-phủ không tìm cách ấn định cái thị giá để giúp đỡ cho việc buôn bông; ông nói cứ để buôn bán tự do thì hơn.

A. R. I. P.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Nhờ ngài làm ơn giải đáp cho tôi việc sau này:

Ba năm trước tôi có bán đợ cho ông P. 15 mẫu ruộng là 1000 đồng, văn tự hẹn năm năm thì chuộc. Nay tôi cần chuộc vì để bán cho một người làng được giá đắt hơn, nhưng các con ông ta lại không cho chuộc, có ý bắt tôi bán đứt. Nay tôi đã làm tờ với người làng tôi rằng hễ chuộc được thì tôi bán đứt và hiện người ấy đã giao cho tôi một phần tiền. Vậy xin hỏi:

1. Con trai ông P. có phép chiếm ruộng của tôi được không?
2. Cái tờ tôi hẹn bán cho người làng có giá trị không?

LỜI ĐÁP. — Ruộng ấy ông chưa chuộc được vì là trong văn tự cấm hẹn những năm năm mà nay mới được có ba năm. Vậy phải đợi đến hạn thì mới chuộc được, bây giờ con ông P. không thể giữ được nữa.

Cái tờ hợp đồng ông làm với người làng ấy cũng có giá trị, nhưng là một sự bán còn tùy một trường-hợp khác, nghĩa là ruộng ông có chuộc được thì bấy giờ mới bán được.

Ph. h-L.

Việc Trung-hoa

Ngày 2 avril 1927

Tình thế Thượng-hải

Thượng-hải. — Buổi sáng yên lặng đã công-bố rằng các tin của Hoa kỳ và của Anh nói rằng đêm ngày thứ tư tại tô-giới Pháp có đánh nhau với người Trung-hoa là tin đồn sai. Hiện nay người Anh và Hoa-kỳ hình như gây nên một cái phong trào để nhận lấy binh-quyền về việc phòng-thủ các tô-giới.

Việc hành động của Nhật-bản

Đông-kinh. — Đã phân phát các tàu chiến ở cửa các hải cảng về sông Dương tử để bất kỳ đem kiều dân xuống trú dưới các tàu chiến, đàn bà con trẻ ở Hán-khẩu phần nhiều đã khởi hành đi Thượng-hải ngày 31 mars.

Đã hạ lệnh để đem thêm 500 quân đến Thượng-hải. Mấy ngày nữa, linh ấy đáp tàu *Yakumo* khởi hành ở Yokohama đi Thượng-hải.

A. R. I. P.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài duyệt-báo biết rằng tiền mua-báo thì phải trả trước. Vậy các Hội-quí-ông nào mua thì gửi tiền cho; hễ không có tiền gửi theo giấy mua thì bản-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ [illegible]

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	22 độ
15 giờ	28 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ	12	90
nhì,	12	10
ba	11	70
Thóc hạng nhất,	7	40
Bắp ngô	7	90

Giá bạc. — Kể từ ngày 4 Avril 1927 giá bạc ở kho Nhà nước định là 18 f, 05.

Thời giá quốc trái:
Ngày 29 Mars 1927

3 %	hoàn dần		70.00
3 ½ %	hoàn dần		86.50
4 %	vĩnh viễn	1917	60.25
4 %	»	1918	60.60
5 %	»	1920	84.90
5 %	hoàn dần	1920	92.00
4 %		1925	97.97

Ngày 2 Avril 1927

3 %	vĩnh-viễn	55f.50
5 %	1915-1916	73f.35

Tin đường sá. — Đường số 21 từ Chùa-thông đến Sơn-tây đã đi lại được. Cái cầu ở gần đồn-điền Elliès Mathée Cie chỗ km 21+600 xấu lắm, nếu đi nhanh ở đấy thì nguy-hiểm.

Tin quan Toàn-quyền Varenne. — Cứ như báo *France-Indochine* thì quan Toàn quyền Varenne đến ngày 22 này sẽ xuống tàu trở sang Đông-dương mà cái tin M. Monguillot trở lại nay mai làm quyền Toàn quyền thì không thấy nói đến nữa.

Tại hội Khai-trí. — Hội Khai-trí mới lợp xong sân nhà hội-quán để làm diễn-đàn, vậy hội định đến ngày chủ-nhật 10 avril này hồi 4 giờ chiều sẽ làm lễ khánh thành, có quan Thống-sứ Robin chủ tọa.

Tối hôm ấy hội sẽ làm tiệc tiễn quan Thống-sứ nay mai sắp về Pháp nghỉ.

Cuộc rước đèn. — Quan binh định rằng tối thứ hai đầu tháng này là tối hôm nay cứ cho rước đèn như thường không giảm đi như tin đã nói trước.

Vậy tối hôm nay 9 giờ thì họp ở đường bờ sông trước cửa sở Thương chính, rồi qua đường France, đường Général Galliéni, Laubarède, Bobillot, phố Paul Bert, đường Henri Rivière, Dominé, Francis Garnier, hàng Đào, hàng Ngang, hàng Đường, hàng Đồng, sông Tô-lịch, hàng Cót, phố Tiên tsin, đường Général Bichot, Maréchal Joffre,

Hội-chợ Saigon. — Hội-đồng tổ-chức Hội-chợ Hanoi báo các rằng Hội-chợ Saigon sẽ mở tại vườn Maurice-Long từ ngày 17 décembre 1927 đến 20 janvier 1928.

Cuộc Hội-chợ ấy sẽ bày những hóa vật ở Đông dương cùng những vật chất của nước Pháp đem nhập-cảng. Lại mời cả các lân-bang ở Viễn-đông đến dự nữa. Chắc cuộc Hội-chợ ấy sẽ được các nhà du-lịch ngoại quốc đến xem đông lắm, vậy cần phải đem ra mà phô-bày cho các nhà du-lịch biết những sản-vật của Đông-dương ta cùng cả những sản vật của nước Pháp đem nhập-cảng nữa, như thế nước Pháp sẽ được nhiều thêm khách mua hàng ở bên Viễn-đông này.

Hội-đồng tổ-chức Hội-chợ Saigon hiện đã làm bản-đồ các khu và các dãy nhà bày hàng rồi.

Những khu nhà rộng chừng 150 thước vuông hoặc do Hội-đồng dựng cho hoặc do các nhà bán hàng làm lấy mà bản đồ phải trình hội chuẩn-y.

Còn các hiên bày hàng thì có hai kiểu: một thứ 3m50 × 4 = 14 *mètres carrés* và một thứ 4 × 6 = 24 *mètres carrés*. Những hiên ấy sẽ do hội-đồng dựng lấy và cho các nhà bày để thuê.

Giá tiền thuê như sau này:

Một khu nhà 150 thước vuông do người có hàng bầy dựng lấy.

Các khu số 1 đến số 10 . . .	500p.00
Các khu số 11, 17, 12, 18, 19, 20	300,00
Các khu số 13, 14, 15, 16, .	200,00
Các hiên thuộc về dãy A 15 mètres carrés	150p.00
Các hiên ở đầu dãy . .	200,00
Các hiên ở dãy B. C. D. E	
1. Hiên $24m^2$	100p.00
Hiên ở đầu dãy . . .	125.00
2. Hiên $15m^2$	60,00
Hiên bầy xe ô-tô, mỗi thước vuông	5,00
Hiên bầy xe mô-tô, và xe đạp mỗi thước vuông	3,00
Hiên bầy đồ nặng và các máy canh nông mỗi thước vuông.	1,00

Các nhà bày hàng ở hiên ô-tô lại được một chỗ bày đồ nặng không mất tiền chỗ ấy rộng hẹp bao nhiêu sẽ tùy cái diện tích của mình thuê để bầy xe ô-tô.

Cái bản đồ hội-chợ Saigon hiện để tại phòng đại-lý của Hội-chợ Hanoi, ai muốn xem cũng được.

Vậy ai có ý dự cuộc thì có thể đến hỏi tại phòng đại-lý hội chợ Hanoi (Commissariat de la Foire de Hanoi), kể từ ngày thứ năm 7 avril này.

Hội đồng quản trị Hội chợ Hanoi nay mai sẽ họp để bàn về phần Bắc-kỳ dự Hội-chợ Saigon năm nay thế nào.

Ngạch cai trị. — M. Bazire, phó cai-trị hạng nhất ở Ninh-bình, nay để tùy quyền quan Đổng-lý phủ Thống-sứ sở dụng.

M. Guérier, phó cai-trị hạng ba, hết hạng nghỉ, nay bổ đi Bắc-giang, thay M. Allégrini.

M. Grange, chủ sự văn phòng, hết hạn nghỉ, nay bổ đi phó sứ Thái-nguyên.

Tại vào ngạch biên tập tại bộ Thuộc-địa. — Đến ngày 27 juin 1927 tại Paris sẽ có mở kỳ thi tuyển mười biên tập viên tập sự vào bộ Thuộc-địa.

Tại trường Kỹ-nghệ Hanoi — Ông Đốc trường kỹ-nghệ có gửi cho học-trò trường Kỹ-nghệ mỗi người một bức thư báo rằng ngày 2 avril mà không về trường thì coi như là phải đuổi hẳn mà cha mẹ phải đền lại tiền học.

* * *

Ngày 2 avril 1927, quan thống-sứ đã ký nghị-định định rằng các học-sinh trường Kỹ-nghệ thực-hành Hà-nội có tên sau này, theo kỷ-luật học-đường, đều bị trục xuất ra từ ngày 2 avril 1927:

Năm thứ tư: Cậu Ng-đức-Khuê, Ng-văn-Năm, Ngô-vi Oanh.

Năm thứ ba: Cậu Hoàng-kim-Côn, Ng-xuân-Doanh, Đặng-đình-Đàm, Nguyễn-Dương, Ng-hữu-Đoan, Ng-văn-Địu, Ng-văn-Gới, Ng-đăng-Khoa, Ngô-ngọc-Liên, Chu-v-Lanh, Ng-văn-Mậu, Dương-thế-Mỹ, Ng-văn-Ninh, Ng-phú-Nghi, Ng-ngọc-Oanh, Hồ-công-Phong, Ng-văn-Quế, Trịnh-bình-Bình, Phạm-văn-Soạn, Đỗ-minh-Sinh, Dương-ngọc-Thái, Hoàng-chung-Thiệu, Đặng-xuân-Thịnh, Tô-hữu-Trác, Ng-văn-Thước, Đinh-văn-Thu, Hoàng-đình-Thông, Đỗ-quý-Ty, Ng-văn-Tương, Vũ-văn-Yên.

Năm thứ hai: Cậu Ng-tá-An, Lưu-văn-Bật, Đào-nguyên-Bình, Hoàng-xuân-Chi, Tống-đức-Cầu, Hoàng-đình-Độ, Ng-khắc-Doanh, Ng-ngọc Dinh, Ng-kim-Dung, Đặng-đức-Hồ, Lê-văn-Hy, Đoàn-văn-Khán, Phạm-xuân-Khanh, Ng-đình-Loan, Trần-thế-Lâu, Phạm-xuân-Linh, Ng-văn-Lang, Đỗ-xuân-Nhuệ, Ng-bá-Ngu, Ng-văn-Nhi, Bùi-văn-Phát, Trần-văn-Phiệt, Ng-văn-Phâm, Trần-văn-Phiết, Ng-trinh-Tiêu, Ng-kiều-Tung, Ng-duy-Tiên, Ng-hữu-Tuấn, Ng-trọng-Trân Ng-Trúc, Trần-thiện-Thuận, Hoàng-đình-Thịnh, Ng-văn-Thinh-Ng-văn-Tưu.

Năm thứ nhất: Cậu Trần-văn-Bài, Ng-hữu-Bông, Ng-văn-Cơ, Ng-v-Chương, Ng-đại-Cầu, Vũ-hữu Chọ, Vũ-bá-Chu, Ng-văn-Chương, Trần-hữu-Công, Ng-đình-Cương, Ng-công-Dịch, Tạ-đăng-Dung, Trần-văn-Giang, Ng-đình-Giao, Mai-Hanh, An-sư-Huynh, Đặng-văn-Hảo, Mai-hiền-Hồ, Vũ-văn-Hiền, Ng-trần-Khuê, Lê-văn Kinh, Ng-ngọc-Lanh, Lê văn-Lưu, Hà-Lang, Lê-chí-Lư, Ng-văn-Lịch, Ng-hữu Lộc, Lê-đức-Minh, Ng-văn Mam, Đinh-tiến-Ngọc, Ng-thụy-Nhân, Đỗ-văn-Nghĩa, Lê-văn-Nghi, Phương-đình-Oanh, Ng-ngọc-Phương, Phạm-duy-Qui, Vũ-đình-Sỹ, Bùi-đình-Tuy, Lê-xuân-Trọng, Lương-trái-Than, Ngu ẩn-quí Thước, Trịnh-tam-Tỉnh, Bùi-văn-Thìn, Dương-văn-Thu, Ng-v-Thuần, Ng-văn-Ty, Ng-văn-Tho, Đặng-quốc-Trung, Bùi-lộc-Trạc, Tạ-sanh-Xuân.

Số học-bổng các học-sinh ấy đã được hưởng trong khi tòng học ở trường Kỹ-nghệ thực-hành Hà-nội thì sau này sẽ bị truy vấn.

Một sự thù hằn gớm ghê. — Đêm hôm 2 sang ngày 3, hai vợ chồng M. Zamudio làm ở ngân-hàng Franco Chinoise, nhà ở phố R[illegible], số 14, khi ở rạp chớp bóng về, vào hồi 11 giờ rưỡi, thấy người vú khách của mình tên là A-Sam bị giết ở gần ngay buồng con gái bé đương nằm ngủ. Đứa thủ phạm phá một cái cửa kính ở tầng dưới nhà, và cái búa dùng để đánh người vú ấy, hiện còn bỏ lại. Xét ra người vú ấy bị giết vì một sự thù hằn gì vì các đồ tư-trang và tiền nong còn cả, duy chỉ mất có một cái đồng hồ báo thức thôi. Mãi tối hôm qua ở nhà thương mới mổ chỗ bị thương thì thấy bị bắn năm phát ở trên đỉnh đầu và lật miếng da đầu lên thì thấy vỡ cái xương sọ. Ba tên bồi bếp và xe của M. Zamudio là Ng-v-Dang, Lê tất-Tuệ và Ng-v-Pan đều phải tống giam cả.

Một cuộc chiếu bóng rất đặc-biệt!

LE TACITURNE

(NGƯỜI KHÔNG HAY NÓI)

Một người con gái đất giặc, rất can-đảm cả gan dám sông đột đường nghìn dặm với hơn ba nghìn trâu bò qua những chốn độc-địa, khó-khăn — Hơn 25 ngày đường giòng giã mới đến nơi — Cả một dân đón rước long-trọng rực rỡ.

Phong cảnh, núi, thác, rừng rú, các giống ác-thú cùng là mọi-rợ, giặc giã, xem rất vui mắt rất kinh-sợ từ xưa chưa từng trông thấy bao giờ — Phong cảnh đã đẹp lại thêm cảnh ái tình dữa chốn non xanh vui thú chẳng khác gì chốn tiên động vậy!

Tại rạp CINÉMA PALACE HANOI

Từ thứ tư 30 mars đến thứ ba 5 avril 1927

Mới có là một

Bản-hiệu mới đặt riêng một thứ bít-tất dài, để các bà Annam dùng, bằng fil và bằng coton; không ngắn quá mà cũng không dài như bít tất các bà Pháp. Không những thế bản-hiệu lại còn có hơn 1000 kiểu bít tất các ông nữa, vậy xin kính-cáo.

V. DEMANGE Hanoi

MỘT VIỆC THỰC TIẾN-BỘ

Sự tiến-bộ ấy là mất có 0$60 mà tự mình chế lấy được một litre rượu vang bổ tốt bằng thuốc QUINTONINE. Thuốc QUINTONINE là một thứ thuốc mới rất tốt, bổ huyết, bổ gân, trị bệnh suy nhược, mệt nhọc, xấu huyết, đau gân. Một lọ, dùng để làm một lít rượu vang bổ giá là 0$60.

Bán tại: Hiệu Bào-chế, L. Blanc
Rue Paul Bert, Hanoi

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

Bán tại hiệu bào-chế:
CHASSAGNE
58, Rue Paul Bert, Hanoi 3002

Tòa án trừng-trị. — Sáng hôm nay tòa án Trừng-trị xử những việc sau này:

Hai đám xóc đĩa ở chợ Buổi và ở Bach-mai. — Về đám xóc đĩa mà sở mật thám bắt được ở chợ Buổi ngày tháng trước thì nay tòa xét xong tuyên án phạt Phạm-văn-Đính cai xe là người gá bạc 6 tháng tù và 200 quan, Phạm-Giao, Nguyễn-thị-Bạ tức Tỵ, Trần-thị-Lưu, Nguyễn-thị-Pho Trần-văn-Kiên, Nguyễn-Văn tức Văn Lê-văn-Tôn, Nguyễn-thị-Thao tức Ba, Nguyễn-thị-Thao tức Hai, Phạm-thị-Tuất, Trần-thị-Đính, Nguyễn-văn-Ba, Nguyễn-thị-Tý, Phạm-hữu-Sinh, Phạm-thị-Nung, làm nghề tằm thuê và bán hàng giong là con bạc mỗi người 25 quan và tha cho Phạm-văn-Vũ là người đứng cửa đón khách và gác sòng bạc vì xét không đủ chứng cớ.

Còn đám xóc đĩa do Nguyễn-văn-Thi ở Bạch-mai gá thì hoãn 15 hôm nữa mới xét.

Bội tín. — Nguyễn-văn-Cận làm bồi cho Mme Cachot thu 15 đồng tiền hàng cho chủ rồi tiêu đi mất. Hỏi thì khai giả giối là mất cắp. Tòa phạt Nguyễn-văn-Cận 2 tháng tù và 25 quan.

Thực móc túi. — Đinh-văn-Đám làm nửa, trước đã 7 lần can án về tội du đãng và ăn cắp nay bị bắt được quả tang thò tay vào túi áo một người là Nguyễn-văn-Long chực ăn cắp ví tiền phải tòa phạt 3 tháng tù.

Đơn chống án bị bác. — Nguyễn-văn-Chương vào hàng phở uống rượu say nói bậy và làm rầm rĩ cả hàng phố lên bị phạt về tội vi cảnh xin chống án thì nay tòa bác đơn ấy đi vì việc xử vi cảnh là chung thẩm.

Làm nhà không đủ cách vệ sinh. — Phạm-văn-Khoa buôn sắn có xin phép làm 10 gian nhà ở đường Huế số 23 nhưng lúc làm xong, sở vệ sinh cử người đến khám xét thì cho là những gian nhà ấy không đúng kiểu mà không hợp vệ-sinh, hiện quan Đốc-lý đã làm nghị-định bắt gỡ đi, lại không chịu thi hành nên nay bị đưa ra tòa xét làm án phạt 16 quan và cho phép quan Đốc-lý cho người đến giỡ các gian nhà ấy đi.

Ăn cắp. — Ng-văn-Vinh 15 tuổi lẻn vào nhà một người lấy ăn cắp hai cái áo vải vàng, một cái đồng hồ bằng vàng và 26 đồng bạc, rồi đưa đồ ăn cắp cho Ng-văn-Thức bán. Ng-văn-Thức biết là đồ ăn cắp nhận lấy bán lấy tiền chia tay. Tòa phạt Ng-văn-Vinh 1 tháng tù án treo và Ng-văn-Thức 8 tháng tù.

Ngạch y chính. — MM. Vũ-đình-Tương, Trịnh-hữu-Lợi, Nguyễn-văn-Xuân, Trương-văn-Vy y sĩ tài sai tập sự được thăng tài sai ngạch nằm kể từ ngày 26 avril 1927 là ngày hết hạn tập sự hai năm.

Truy tặng. — M. Lê-tấn-Thức, hàm tham tri, nguyên tuần phủ hạng nhất tỉnh Ninh-bình, nay được truy tặng hàm thượng thư.

Tưởng lục. — M. Parsi, phó cai trị hạng nhì ở Lai-châu, được cấp một đạo tưởng lục.

M. Trần-văn-Nguyên thư ký thông ngôn [illegible] biện ở Lai châu, vì có công trong dịp tiễu trừ nguyên đảng ở Lai châu vừa rồi nên được cấp một đạo tưởng-lục.

新民書館

Các GIÁO-KHOA-THƯ của nhà nước
BÁN BUÔN, BÁN LẺ
TẠI TÂN-DÂN THƯ-QUÁN:

QUỐC-VĂN GIÁO-KHOA-THƯ,	lớp Đồng-ấu.	0$10
—	lớp Dự-bị.	0,12
—	lớp Sơ-đẳng.	0,14
LUÂN-LÝ GIÁO-KHOA-THƯ,	lớp Đồng-ấu.	0,08
—	lớp Dự-bị.	0,08
—	lớp Sơ-đẳng.	0,14
TOÁN-PHÁP, CÁCH-TRÍ, ĐỊA-DƯ	lớp Đồng-ấu.	0,10
CÁCH-TRÍ GIÁO-KHOA-THƯ,	lớp Dự-bị.	0,10
—	lớp Sơ-đẳng.	0,12
VỆ-SINH GIÁO-KHOA-THƯ,	lớp Đồng-ấu.	0,06

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

TRUNG BẮC HỌC HIỆU

Hiệu-trưởng: PHẠM HUY-LỤC
22 Phố Nhà thờ (Rue G. Lamblot) Máy-nói số 150

Dạy theo như chương-trình Nhà-nước nhưng chú trọng nhất về Pháp-văn, Quốc-văn và đức-dục. Trường học nhận cả nam nữ học-sinh. Các đơn xin học hay các thư-từ hỏi về thể-lệ học, xin gửi đến ông hiệu-trưởng, 22, rue Lamblot.

Cuộc đánh số 100.000 $ 00 giúp dân bị lụt. — Cuộc đánh số này hoãn đến ngày 2 Mai 1927 mới mở số.

Tại bản quán cũng còn bán vé.

Xin mua mau mau kẻo hết.

Ở xa gửi mua, xin nhớ đính thêm tiền cước recommandé gửi vé lại.

Ngạch thừa phái. — M. Vũ-ngọc-Thuận, thừa phái hạng tư ở tòa nhì phủ Thống-sứ, được phép nghỉ 29 ngày.

Đồ vào Hồng lâu. — Ng Quỳnh 23 tuổi, người làng Vân-hồ, làm công cho hiệu Vũ-văn-An làm giấy giả lấy 61$ và ăn cắp những hàng gửi cho các hiệu ở tỉnh xa. Vì chủ có đơn kiện, nên đã phải bắt ở Haiphong giải về Hanoi tra xét. Tên ấy thú nhận mọi lẽ, và khai tiêu hết tiền ở các xóm Hồng lâu.

Cướp giật. — Tên Trần-văn-Beo, 17 tuổi, ăn cắp một đồng tiền vàng đáng giá 30$ của một nhà ở phố hàng Bạc số 105. Đang khi chạy trốn thì gặp một thám tử được ngay mà tay nó hãy còn cầm đồng tiền.

Hồi 1 giờ chiều hôm thứ bảy mới rồi, một người Khách tên là Phùng-Phẩm-Kỳ đang đứng xem một hiệu phố hàng Đào có một đứa móc túi lấy cái ví đựng 7$50. Khi người Khách bắt được thì đã mất 5$ còn có 2$50. Tên ăn cắp vứt ví xuống đất rồi chạy trốn. Ngay lúc ấy có một thám đuổi bắt được, tên nó là Ng-v-Khoa, 22 tuổi, vô gia-cư, đã phải tù 3 lần về tội ăn cắp và đánh nhau.

Nạn ô-tô. — Ngày hôm qua vào hồi 1 giờ chiều, Dương-văn-Nghiệp ở với chú là Phạm-Tháp làm phu gạo ở phố Mới số 7 bị một cái ô-tô chở hành khách đường Việt-trì đè phải ở trên cầu sông Cái ở gần Gia lâm. Chiếc ô-tô số T. 2522 của M. Tạ-văn-Sinh, còn đứa bé ấy chỉ hơi bị xây sát.

Các bà muốn nuôi con lâu, nên dùng bột PHOSCAO là thứ đồ ăn bổ và sinh sữa.

Quyển thứ chín
TRUYỆN
Ba người Ngự-lâm pháo-thủ
ĐÃ XUẤT BẢN RỒI
Giá: 0$05

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ
CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển	0$15
Tiền cước thường	0,05
Tiền cước Recommandé thêm	0,10

Thư và mandat gởi cho:
M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI

5701

CUỘC SỔ SỐ

lấy tiền giúp dân bị lụt xứ Bắc-kỳ

1 số, thứ nhất được:		100.000$00	= 100.000$00
5 số, mỗi số	» :	20.000.00	= 100.000.00
10 số, mỗi số	» :	5.000.00	= 50.000.00
100 số, mỗi số	» :	1.000.00	= 100.000.00
1.500 số, mỗi số	» :	100.00	= 150.000.00
		Cộng:	= 500.000.00

Mỗi vé giá là: 1$00

NGÀY 2 MAI 27 thì mở số tại Hanoi

Có bán vé tại bản-quán.

Xin mua mau mau, kẻo hết!!!

Ở xa gửi mua, *xin đính thêm tiền cước gửi vé lại,* tính như sau này:

Mua từ 1 vé đến 5 vé, tiền cước Recommandé:		0$20
Mua từ 1 vé đến 10 vé,	=	0.25
Mua từ 1 vé đến 20 vé,	—	0.30

Tin sau cùng

Ngày 2 avril 1927

Tình thế Hán-khẩu

Ở Hán-khẩu, và ở các bến tình-thế rất găng. Việc buôn bán hồ đình trệ hết. Hình như Tưởng-giới-Thạch bị đồng quá kích ở Hán-khẩu không công nhận, và Tưởng đóng ở năm tỉnh Chiết-giang, Giang-tô, Phúc-kiến, Hà-nam và Hồ-nam.

Tình thế Thượng-hải

Vì các chánh-phủ ngoại-quốc dùng một cái thái độ cương nghị hơn, và sở thì thố nhiều phương kế phòng-thủ, mà mỗi ngày một nhiều thêm lên, nên tình-thế ở Thượng-hải đã khá hơn.

Tình thế ở miền bắc Trung hoa

Người ngoại quốc ở miền bắc Trung-hoa náo động hơn lên. Các quan sứ-thần Anh, và Hoa-kỳ có khuyên kiều dân, ai cái thế không phải ở, thì nên trở về mẫu-quốc. Các quan-lại tăng thêm trú binh ở Thiên-tân, và giữ gìn đường hỏa xa từ Bắc-kinh đến Thiên tân, và đường giao thông với bể.

Có tin rằng ở Sơn-đông có một hội bí mật giống như hội quyền phỉ, sở võ bài ngoại kịch liệt lắm. Lại có tin Phùng-ngọc-Tường đã hành động. Phùng theo cái chính sách quốc-dân-đảng, đem ba đạo quân của tỉnh Thiểm-tây tiến đến Hà-nam, mà tỉnh Hà-nam thì quân Phụng-thiên đã chiếm được.

Quan Sứ thần Pháp đem những người Pháp ở hẻo lánh các nơi như các người làm việc bưu điện, hay việc quan thuế, về ở những nơi lớn. Hình như nay cần đem người Pháp họp vào các nơi riêng để bảo hộ như Thượng-hải, Bắc-kinh, Thiên tân, Hán-khẩu, và ở đấy để đợi xem chiến sự biến động ra làm sao, còn việc giao thông trên sông Dương-tử thì liệt cường vẫn cùng nhau giữ gìn. Hiện nay không có chính-phủ, thì không có thể điều đình gì được. Cái chánh sách đời thời nay lại phải thêm sự bảo hộ chắc chắn, chứ không thể tự nhiên như trước được.

A. R. T. P.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Việc người Khách bị ám sát. — Như lời đã đăng ở mấy số báo trước, người Khách bị ám sát, tên là Mông-thất-Lợi, 24 tuổi, nói rằng buôn bán ở Hongay là theo trong giấy kiểm cước số 6 lấy ở tỉnh ấy; chứ thực ra chú Lợi là người Đông-hưng, làm nghề nghiệp gì không rõ, giấy thông-hành có biên rõ là chú định đi Long-châu ngày thứ tư 30 mars.

Buổi trưa ngày thứ ba 29 mars thì chú Lợi đáp tàu *Sacrie* lên bến Hai-phong rồi vào trọ ở khách sạn Bình-An đường Canvassieux. Hôm đó chú đi ra ngoài phố hai lần thì lần nào cũng có người *ba toong* chiếc tàu chú vừa đi đi kèm. Đến buổi tối chú đi hát ả-đào tàu với người *ba-toong* ấy và mấy người bạn khác nữa, rồi đến sáng ngày hôm sau thì thấy xác chú nằm ở gần đường sắt cách chỗ hàng rào chắn đường Strasbourg ước 160 thước tây.

Được tin, sở Mật-thám, sở Cẩm và tòa án phái người lại biên khám tử thi, thì kết thấy một người cho là ám sát, nhưng còn vì lẽ gì chưa ai hay cả. Hỏi các bang-trưởng đều không nhận ra là người ở Haiphong, sau chỉ nhờ có chiếc thìa khóa buồng mà nhận ra được mấy điều trên kia thôi.

Tình nghi nhất là một người làm máy tàu *Sacrie* và người con gái ở thanh-lâu kia, cả đôi cùng là người Trung-hoa, hiện đã phải bắt tống giam để xét.

Nhiều người nói rằng hôm chú Lợi mới về có mang theo 6, 7 nghìn bạc, là tiền bán thuốc phiện đem về chia cho các người giúp việc. Ấy chỉ vì 6, 7 nghìn bạc đó khiến bọn kia tới mất giết chú Lợi, vì nghe đâu chú Lợi lại gửi họ số tiền đó.

Lại có người nói rằng: chú Lợi nhân tình với một người con gái ở ngoài Đông-hưng, một hai định lấy nhau, nhưng vì một lẽ riêng nên chú Lợi chưa quyết bề nào. Trước đây, thỉnh thoảng chú Lợi vẫn đưa người con gái ấy về chơi ở Hai-phong, bởi vậy người con gái ấy lại phải lòng một chú khác là chủ hiệu bán sắt, rồi quyết dứt dẫn ở lại với tình-lang mới không theo chú Lợi về Đông-hưng nữa. Từ đấy chú Lợi bị tương tư, nhưng mỗi lần về Haiphong lại đến thăm người con gái đó và có khi người con gái đó thăm vụng đi với chú Lợi thì chú chủ hiệu bán sắt đều biết cả. Đã một lần chú chủ hiệu sắt mời chú Lợi lại nhà chơi, rồi xin đừng làm đến đó nữa, nhưng chú Lợi vẫn không thôi, nên lần này mới xảy ra cơ sự như thế.

Hai điều đoán-phỏng: một rằng bởi sát nhân thù tài; hai rằng bởi ghen tuông nên nổi, đều có lý cả, nhưng chứng cớ chưa xét ra được thì cũng còn chưa chắc thế nào được.

Bắc kỳ Nữ-công học hội. — Tối thứ sáu trước ban trị-sự hội Tri-tri họp hội đồng thường-lệ tại hội-quán phố Đường Cát, ban lập hội Nữ-công cũng lại họp và có cả cô Phạm-thị-Gia là đại biểu bên nữ-giới.

Ban trị-sự hội Trí-tri bàn xét xong mấy vấn đề của hội rồi ban lập hội nữ công bắt đầu tuyên đọc bản thảo điều lệ cho hội đồng nghe để sửa đổi lại những điều khuyết điểm. Cả hội-đồng ưng thuận các khoản và định đặt tên là «Bắc-kỳ Nữ-công học hội» để tiện cho các tỉnh sau này muốn lập hội Nữ-công như thế khỏi phải mất thì giờ xin phép lôi thôi.

Bản thảo điều lệ sửa đổi lại rồi đưa cô Phạm-thị-Gia để hỏi ý kiến bên nữ giới, nếu không còn dị nghị điều gì nữa thì cử đại hội đồng tạm thời để đệ đơn xin phép chính-phủ.

Đúng 23 giờ hội-đồng giải tán.

Khám xét nhà người. — Sở Mật-thám phái người lại vây khám nhà M. Trương-văn-Phúc ở số 11 trong ngõ phố Đường cát, vào hồi 10 giờ thứ bảy trước. Trong khi khám xét, chú mục nhất vào những chồng sách và các giấy má, nhưng nghe đâu không tìm thấy chi cả, nên khi ra về có mang theo ít sách, mấy cái ảnh và tập tranh là những thứ đâu có bán tại đấy mà M. Phúc đã mua xem.

Ăn cắp. — Nguyễn-văn-Điền tức Hai cao 27 tuổi, vô nghề nghiệp, nhà ở hộ tam bên Hạ-lý bị bắt tống giam về việc ăn cắp thì chừng đến phiên tòa thứ năm này sẽ xét xử.

Lấy nhầm xe đạp. — Trần-đức-Tạo làm thầy phái ở sở Port de Commerce đi xe đạp đến nhà Pháp Hoa ngân hàng vào hồi mười giờ sáng ngày 1er avril rồi đến khi ra về thấy mất xe của mình, mà lại thấy chiếc xe khác hiệu « Louvet » số 97931 của ai để dựa vào chỗ xe mình để trước. Xe của tên Tạo hiệu « Dragon » số 8363 Như thế chắc là lấy lầm xe nhau, chứ không phải cố ý.

Đánh nhau. — Sở cẩm vừa làm biên bản phạt Nguyễn-văn-Thanh 19 tuổi làm cai sơn sở Constructions mécaniques và Nguyễn-kim-Can 23 tuổi làm thợ sơn cùng sở can việc gây lộn đánh nhau.

NAM-ĐỊNH

Tàu đụng nhau — Ngày 27 Mars vừa rồi, hồi 6 giờ tối, chiếc tàu *Long-moun* của hiệu Vĩnh-hưng ở Hai-phong đi từ Hanoi xuống Nam-định; khi tới nơi, hành khách lên bến cả rồi, thì tàu ấy trở sang Phát-diệm để chữa một cái chân vịt ở tàu bị gãy. Đi được chừng 2 giờ, tới mé trên phủ Nghĩa-hưng, chợt có đằng trước có chiếc tàu Minh-mệnh của công-ti Bạch-thái-Bưởi đi lại. Tàu Minh-mệnh trông thấy tàu *Long-moun* thì rúc còi báo, nhưng lại thấy tàu *Long-moun* báo hiệu sắp sửa; lập tức người *ba toong* tàu Minh mệnh lái cho tàu ấy dẹp vào bờ, nhưng vẫn thấy tàu *Long-moun* cứ lừng lững đi thẳng vào tàu Minh-mệnh. Người *ba-toong* tàu Minh-mệnh lại cho rúc còi hai ba dạo, khi hai chiếc tàu còn cách nhau ít từng ba chục thước, thì người *ba toong* tàu *Minh mệnh* lái lùi tàu ấy lại, cho hai cái khỏi cắm mạnh vào nhau. Giữa lúc ấy thì tàu *Long-moun* đâm phải tàu *Minh-mệnh*, làm cho tàu ấy bị hại ít nhiều.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Xuân-thủ đàm-ân. — Danh sách các hàng văn-võ ân quan được thăng thưởng trong kỳ xuân thủ, bản-báo đã lục đăng trong một số báo trước rồi, nay lục đăng danh sách các văng thuộc viên ở kinh và ở các tỉnh cũng được thăng thưởng trong kỳ xuân-thủ này:

I. — Thăng chánh-tứ (4 1) cả thảy 4 viên:

1. M. Tôn-thất-Toại, lang trung bộ Hình.
2. M Ưng-Ủy, tri-phủ Hoằng-hóa tỉnh Thanh-hóa.
3. M. Lê-trí-Hiền, tri phủ Quảng-hóa, tỉnh Thanh-hóa.
4. M. Tôn-thất-Phán, tri-phủ Hà-trung, tỉnh Thanh-hóa.

II — Thăng tùng tứ (4 2) cả thảy 9 viên:

1. M. Đào-như Tuyên, tri huyện Sơn-hòa, tỉnh Phú-yên.
2. M. Bùi-hữu-Thế, viên ngoại bộ Lại.
3. M. Nguyễn-đình-Cai, viên ngoại bộ Binh.
4. M. Cao-xuân-Tảo, tri phủ Bình-sơn, tỉnh Quảng-ngãi.
5. Phùng-duy-Cần, tri-phủ Kontum.
6. M. Tôn-thất-Tu, tri-phủ Tuy-an, tỉnh Phú-yên.
7. Phan-thúc-Ngô, tri-phủ Thạch-hà, tỉnh Hà-tĩnh.
8. M. Bùi-quang-Hoàn, tri-phủ Thọ-xuân, tỉnh Thanh-hóa.

III — Thăng chánh-ngũ (5 1) cả thảy 13 viên:

1. M. Trần-doãn-Trạc, viên ngoại bộ Hộ.
2. M. Nguyễn-hà-Hoằng, chủ sự bộ Binh.
3. M. Hồ-văn Phương, thông phán Thừa-thiên.
4. M Phạm-Nghỉ, tri-huyện Hương thủy, tỉnh Thừa-thiên.
5. Tôn-thất-Đính, tri huyện Phú-lộc, tỉnh Thừa thiên.
6. M. Trần-văn-Bang, tri phủ Tuy-phước, tỉnh Bình-định.
7. M. Võ Vọng, tri-phủ tuy-hòa, tỉnh Phú-yên.
8 M. Nguyễn-ngọc-Hoàng, tri-phủ Vĩnh-linh, tỉnh Quảng trị.
9. M. Tôn-thất-Giáo, tri-huyện Cam lộ, tỉnh Quảng-trị.
10. M. Ngô-đình-Diệm, tri-phủ Hải-lăng, tỉnh Quảng-trị.
11. M. Đinh-bá Cầu, tri-huyện Nghi-xuân, tỉnh Hà-tĩnh.
12. M. Nguyễn-khoa-Nghi, tri-phủ Diễn-châu, tỉnh Nghệ an.
13. M. Tôn-thất-Chương, tri-huyện Nông-cống, tỉnh Thanh-hóa.

IV. — Thăng tùng lục (6 2) cả thảy 25 viên:

1. M. Lý-trọng-Chuẩn, chủ sự bộ Lại.
2. M. Ng-Khương, tư-vụ bộ Hộ.
3 M Hà-thúc-Phát, tư-vụ bộ Lễ.
4. M. Ng-Tuấn, chủ-sự bộ Học.
5 M Lê-kế-Chi, tư-vụ bộ Hình.
6 M. Thân-trọng-Bích, chủ-sự bộ Công.

(Xem trang thứ ba cột thứ ba

Âu Tây tư-tưởng

DỊCH-VĂN THƯ-XÃ
Bắc-kỳ thống-sứ đại-thần ROBIN đại-nhân sáng lập
E. VAYRAC và NG.-V.-VĨNH làm chủ-nhiệm

Khởi đầu xuất-bản « Truyện Ba người ngự-lâm pháo-thủ », in từng quyển nhỏ vừa bỏ túi, 72 trang có bìa, mỗi quyển có tóm các hồi trước để ai mua quyển nào xem cũng biết đầu đuôi.

Mỗi quyển........ 0$05

Hiện đã in ra được bốn quyển: một quyển tựa Dịch-văn thư xã, nguyên-văn của ông E. VAYRAC, NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch, và ba quyển đầu « NGỰ LÂM PHÁO THỦ ».

Sau này mỗi tháng in ra hai quyển là ít. Quí khách các nơi xa có thể gửi mua sẵn quyển kịp rồi.

Ai gửi mua xin cứ viết thư và gửi tiền đến bản quán.

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

On pourait presque dire que les affinités commencent aux lettres de l'alphabet. Dans la série, O et P sont inséparables Vous pouvez, à votre gré, prononcer O et P, ou Oreste et Pylade.

Grantaire, vrai satellite d'Enjolras, habitait ce cercle de jeunes gens ; il y vivait ; il ne se plaisait que là ; il les suivait partout. Sa joie était de voir aller et venir ces silhouettes dans les fumées du vin. On le tolérait pour sa bonne humeur.

Enjolras, croyant, dédaignait ce sceptique, et, sobre, cet ivrogne. Il lui accordait un peu de pitié hautaine. Grantaire était un Pylade point accepté. Toujours rudoyé par Enjolras, repoussé durement rejeté et revenant, il disait d'Enjolras : Quel beau marbre !

II

Oraison funèbre de blondeau, par bossuet

Une certaine après-midi, qui avait, comme on va le voir, quelque coïncidence avec les événements racontés plus haut, Laigle de Meaux était sensuellement adossé au chambranle de la porte du café Musain. Il avait l'air d'une cariatide en vacances ; il ne portait rien que sa rêverie. Il regardait la place Saint-Michel. S'adosser, c'est une manière d'être couché debout qui n'est point haïe de songeurs. Laigle de Meaux pensait, sans mélancolie, à une petite mésaventure qui lui était échue l'avant veille, à l'école de droit, et qui modifiait ses plans personnels d'avenir, plans d'ailleurs assez indistincts.

La rêverie n'empêche pas un cabriolet de passer, et le songeur de remarquer le cabriolet. Laigle de Meaux, dont les yeux erraient dans une sorte de flânerie diffuse, aperçut, à travers ce somnambulisme, un véhicule à deux roues cheminant dans la place, lequel allait au pas et comme indécis. A qui en voulait ce cabriolet ? pouquoi allait-il au pas ? Laigle y regarda. Il y avait dedans, à côté du cocher, un jeune homme, et devant ce jeune homme un assez gros sac de nuit, Le sac montrait aux passants ce nom écrit en grosses lettres noires sur une carte cousue à l'étoffe : Marius Pontmercy.

Ce nom fit changer d'attitude à Laigle. Il se dressa et jeta cette apostrophe au jeune homme du cabriolet :

Monsieur Marius Pontmercy !

Le cabriolet interpellé s'arrêta.

Le jeune homme qui, lui aussi, semblait songer profondément, leva les yeux.

— Hein ? dit il.

— Vous êtes monsieur Marius Pontmercy ?

— Sans doute.

— Je vous cherchais, reprit Laigle de Meaux.

— Comment cela ? demanda Marius ; car c'était lui, en effet, qui sortait de chez son grand père, et il avait devant lui une figure qu'il voyait pour la première fois. Je ne vous connais pas.

— Moi non plus, je ne vous connais point, répondit Laigle.

Marius crut à une rencontre de loustic, à un commencemet de mystification en pleine rue. Il n'était pas d'humeur facile en ce moment-là. Il fronça le sourcil. Laigre de Meaux, imperturbable, poursuivit :

— Vous n'étiez pas avant-hier à l'école ?

— Cela est possible.

— Vous êtes étudiant ? demanda Marius.

Oui, monsieur. Comme vous. Avant hier je suis entré à l'école par hasard. Vous savez, on a quelquefois de ces idées-là. Le professeur était en train de faire l'appel. Vous n'ignorez pas qu'ils sont très ridicules dans ce moment-ci. Au troisième appel manqué, on vous raye l'inscription, Soixante francs dans le grouffre.

Marius commençait à écouter. Laigle continua :

— C'était Blondeau qui faisait l'appel. Vous connaissez Blondeau, il a le nez fort pointu et fort malicieux, et il flaire avec délices les absents. Il a sournoisement commencé par la lette P. Je n'écoutais pas, n'étant compromis dans cette lettre-là. L'appel n'allait pas mal. Aucune radiation. L'univers était présent. Blondeau était triste. Je disais à part moi : Blondeau, mon amour, tu ne feras pas la plus petite exécution aujourd'hui. Tout à coup Blondeau appelle *Marius Pontmercy*. Personne ne répond Blondeau, plein d'espoir, répète plus fort : *Marius Pontmercy*. Et il prend sa plume. Monsieur, j'ai des trailles. Je me suis dit rapidement : Voilà un brave garçon qu'on va rayer. Attention. Ceci est un véritable vivant qui n'est pas exact. Ceci n'est pas un bon élève...

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp theo)

Những cuộc thanh-khí ấy hình như ở trong những chữ cái đầu tên cũng đã có sẵn rồi. Như chữ O với chữ P thì thanh-khí với nhau cũng như là hai chàng *Oreste* và *Pylade* (tên hai người bạn tri-kỷ có tiếng đời xưa).

Cậu *Grantaire* y như một vị sao-hầu của *Enjolras*, cho nên ở luôn với bọn thiếu-niên đó; như cá ở nước; chỉ ở đó mới thỏa-thích, dời đi nơi khác không chịu được, họ đi đâu thì theo họ đi đó. Cái khoái-lạc của cậu là ngồi mà nhìn bóng những người ấy đi đi lại lại trong áng khói rượu bốc lên. Mà sở-dĩ bọn kia dung cậu, cũng là bởi cậu vui tính.

Cậu *Enjolras* vốn là người thành-tín cho nên thường vẫn có ý khinh cái người bạn hay hoài-nghi đó; cậu vốn là người tiết-độ, cho nên vẫn có ý khinh người bạn rượu-chè đó. Cậu thương mà không yêu, trong cách thương đó có ý rẻ. Cậu *Grantaire* thành ra một chàng *Pylade* của cậu *Enjolras* nhưng là chàng *Pylade* người ta không ưa cũng cứ sán làm thân cho được. *Enjolras* thường vẫn hất-hủi, mà *Grantaire* cũng vẫn cứ lăn vào, lăn vào mà khen *Enjolras* là một pho tượng đá đẹp!

II

Bossuet đọc bài văn-tế ông giáo-sư Flondeau

Một buổi chiều kia, ngày hôm ấy xem như câu chuyện sau này thì cũng có can-thiệp đến những sự-tích kể ở hồi trên, cậu *Laigle de Meaux* đứng dựa cửa nhà ca-phê *Musain*, nhác nom khác nào một cái tượng người các nhà kiến-trúc thường tạc để làm cột nhà cho nó đẹp, nhưng mà là một cái trụ được đứng nghỉ ngơi không phải đội mái nhà, đứng đó mà nghĩ vơ-vẩn thôi. Cậu đứng mà nhìn cái chỗ khoảng-rộng đầu đường gọi là *Place Saint-Michel*. Đứng dựa tường cũng là một cách nằm mà nằm đứng, cách ấy những kẻ hay nghĩ thơ-thẩn thường không ghét. Cậu lúc ấy ngậm-ngùi gì mà nhớ đến một việc xẩy ra cho cậu ở trường học luật hôm trước, và đã khiến cho cậu phải lo-nghĩ đến cuộc tương-lai sau này có thể xoay ra thế khác, và cái cuộc tương-lai ấy dẫu chưa có việc xẩy ra, cũng vẫn là hồ-đồ chưa định.

Trong khi cậu nghĩ vơ-vẩn như thế thì có một cỗ xe ngựa đi qua, khiến cho cậu phải nom thấy. Con mắt cậu nhìn qua cái cuộc mơ-mơ tỉnh-tỉnh thì thấy rõ cỗ xe hai bánh, thủng-thẳng mà đi ngoài đường như là không biết đi đâu vậy. Xe này đi tìm ai? Sao lại đi bước một? Cậu đưa mắt nhìn thì thấy trên xe, ngồi cạnh tên đánh xe, có một chàng trẻ tuổi, trước chân để một cái túi đựng đồ hành-lý. Trên bì túi khâu một miếng giấy vuông có đề chữ mực to tướng: *Marius Pontmercy*.

Cậu *Laigle* nom thấy cái tên ấy thì bỗng đổi hẳn vẻ mặt, đứng thẳng ngay người lên mà gọi:

— *Marius Pontmercy* túc-hạ!

Cỗ xe đứng lại. Người thiếu-niên ngồi trên xe cũng đương nghĩ-ngợi cái gì bỗng nghe tiếng người gọi, thì ngước mắt lên mà rằng:

— Ai gọi ta?

— Túc-hạ là *Marius Pontmercy* phải chăng?

— Thưa chính tôi.

— Tiểu-đệ đương đi tìm túc-hạ.

— Túc-hạ tìm tôi là thế nào? *Marius* ta ngạc-nhiên mà hỏi lại như thế, bởi vì *Marius Pontmercy* chính là tên mình rồi, mà mình thì vừa bỏ nhà ông ngoại mà đi, người gọi mình đó thật xưa nay chưa từng biết mặt, giờ mới gặp mặt là lần thứ nhất. Y bèn lại nói: Tôi không được quen-biết túc-hạ là ai.

Laigle trả lời:

— Tiểu-đệ cũng không quen túc-hạ, cũng chưa được gặp mặt bao giờ.

Marius đã tưởng gặp phải những đồ tinh ranh, kiếm chuyện ngộ mà ghẹo người qua đường. Thuở ấy tính cậu không hay dễ đùa bỡn. Cậu mới cau lông mày lại. *Laigle de Meaux* vẫn cứ điềm nhiên mà rằng:

— Hôm kia túc-hạ không đến trường học phải chăng?

— Có lẽ.

— Hẳn chứ lại còn có lẽ.

— Túc-hạ cũng là học-sinh hay sao?

— Thưa phải, đệ cũng là học-sinh như túc-hạ. Hôm kia đệ tình cờ vào trong trường học. Túc-hạ còn lạ gì, nhiều khi người ta có những cái giở hơi đó. Ông giáo sư đương gọi sổ học-trò. Thời buổi này các giáo-sư họ gàn quá đỗi. Điều ấy ngô-huynh cũng biết. Họ cứ gọi tên ai đến ba lần mà không thấy thưa thì họ xóa ngay tên đi. Thế là sáu mươi phật-lang đi đời.

Từ lúc ấy *Marius* mới lắng tai nghe. *Laigle* lại nói:

— Lão giáo-sư đứng gọi hôm ấy là lão *Blondeau*. Túc-hạ có biết lão *Blondeau* đấy chứ, mũi lão nhọn hoắt, thật tướng người ranh-mãnh, tự hồ lão đánh hơi biết những ai vắng mặt. Hôm ấy lão thâm thiểm gọi sổ lại khởi từ chữ P mà đi. Tên đệ không thuộc chữ ấy, cho nên đệ không để tai nghe. Song đệ có ý xem, thì tên nào cũng có người thưa không ai bị xóa. Thì ra cả vũ-trụ có mặt trong lớp học. Lão *Blondeau* coi bộ buồn rầu. Đệ mới bụng bảo dạ rằng: *Blondeau* lão hỡi! hôm nay thì đừng có đuổi ai phạt ai mà lỡ! Bỗng nghe lão gọi đến tên *Marius Pontmercy* chẳng ai thưa hết. Lão *Blondeau* đã hớn hở mừng mà gọi to lượt nữa: *Marius Pontmercy* gọi xong lão cầm lấy bút. Túc-hạ ơi, đệ là người có ruột. Đệ mới nghĩ ngay ra rằng: Tội nghiệp cho anh nào đây, phen này quyết là phải xóa. Nhưng mà xét ra anh này chắc còn sống chỉ hay có tính đi muộn. Mà không phải là người chăm học...

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này:

Phần thứ nhất.	Quyển I	223 trang, bán	0$50	*Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển.. 0$20*
	— II	203 —	0 40	
	— III và IV	159 —	0 35	*Cả bảy quyển gửi làm một gói ... 0$75*
	— V và VI	193 —	0 45	
	— VII và VIII	[illegible] —	0 [illegible]	
Phần thứ hai.	Quyển I	213 —	0 [illegible]	
	— II và III	[illegible] —	0 [illegible]	

KHẢO VỀ Y-HỌC CŨ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

Chứng hoàng đởm

(Tiếp theo)

Bệnh đởm

Bệnh đởm nghĩa là nhân bệnh lâu sinh chứng hoàng đởm, mình mẩy đau, nhị tiện kiên sáp, khắp cả mặt mắt, và móng tay móng chân cũng vàng, nước giải đen như nước bồ hóng, (chân đởm).

Ngược đởm

Ngược đởm nghĩa là nhân sốt rét mà sinh chứng hoàng đởm, cũng khắp mình mẩy vàng cả, chỉ khác bệnh đởm là tai mắt không vàng mà thôi.

(Chứng này bởi tì âm hư mà sắc thể hiện).

Huyết đởm

Huyết đởm nghĩa là nhân thất huyết, (thổ huyết, nục huyết, băng huyết) mà sinh ra chứng hoàng đởm duy có mặt vàng mà thôi.

Tiểu dẫn

Mặt đỏ hồng hào là huyết vinh, thất huyết cho nên mặt vàng. Ví như lá cây, trong khi mùa xuân mùa hạ, khi giời đất thịnh thì sắc lá xanh, trong khi mùa thu mùa đông, khi giời đất suy thì lá vàng.

Chứng bệnh nặng nhẹ

Bị chứng hoàng đởm mà không khát nước là bệnh nhẹ, khát nước là bệnh nặng.

Phương luận

Sắc vàng là chính sắc của giời đất, thông vào tì tạng người ta, vậy sắc vàng là sắc tì thổ, nếu sắc vàng hiện ra ngoài thì là tì hư, tì hư vận hóa không kịp, cho nên thấp nhiệt mới ngưng đọng lại sinh chứng bệnh, vậy chứng hoàng đởm, tì hư là bản, thấp nhiệt là tiêu cho nên chữa trị cốt lấy tì vị làm chủ.

Người ít tuổi khí thực, mà thấp nhiệt uất át, tiểu tiện không lợi, và mạch thực sác, thì nên lợi tiểu tiện, như nhân trần ngũ linh tán. Thấp nhiệt uất ngoài da, mình mẩy đau, ghê rét, thì nên cho ra bồ hôi, như quế chi hoàng kỳ. Tì vị hư hàn, vận hóa không mạnh, thì nên ôn, như nhân trần, phụ tử can khương vân vân.

Người nhiều tuổi thường nhân hư tổn, sinh thấp, lâu thành ra nhiệt, chủ về tì thận, trẻ con thường nhân thực nhiệt nội uất, mà sinh chứng thấp chủ phế vị.

Ông Trọng-cảnh cho rằng hoàng đởm tiện lợi, tức cũng như hư lao, trị nên dùng bài tiểu kiến trung.

Sách hải tạng cho rằng: chứng hoàng đởm là bởi nội thương bản hàn mà sinh bệnh, không phải là ngoại cảm, chỉ nên dùng bài lý trung hoặc bài đại tiểu kiến trung là đủ, vì tì vị bị thấp nhiệt làm hại, lâu thì khí huyết dần suy, cho nên phải bổ dưỡng.

Nội kinh cho rằng: Sau khi thất huyết mà sinh chứng hoàng đởm, thì nên dùng bài dưỡng vinh hoặc bài thập toàn đại bổ; sau khi sốt rét mà sinh chứng hoàng đởm thì nhất thiết phải lý tì làm chủ; đàn bà lao đởm mà bụng dưới đầy có ách như nước, thì là huyết xúc, trị nên thanh nhiệt, lợi thủy, gia vị hành huyết tiêu ứ như hổ phách, tang bì, hồng hoa, đào nhân, bồ hoàng, phỉ chấp, huyền hồ sách, ngũ linh [illegible].

Cũng có nhân thận hư thủy thấp sung dật lên, uất thành nhiệt, thấp nhiệt huân chưng, làm cho sắc mặt vàng ỏng. Chứng này thì tất xích mạch, chậm yếu, đái về mỗi một tiểu tiện trong và lợi, hoặc kiêm có chứng hậu hư hàn thì phải ôn bổ. Dương khí thịnh, thì âm hoàng khắc khỏi, bằng ngộ dụng hàn lương phân lợi thì chết.

Cổ nhân trị chứng hoàng đởm thường dùng sa thạch, để phạt can, và dùng truật mễ, táo nhục để chợ tì, nhưng trần trị những người chân thực thì công hiệu, chứ những người yếu đuối, thì phải lấy bổ làm công mới được, duy có một vị tần giao là bất cứ hư thực, đều hiệu nghiệm cả, vì tần giao có thể tán được thấp nhiệt ở dương minh vị mà tinh lại hòa bình.

Chứng hoàng đởm lâu ngày biến ra sắc đen, là bệnh bất trị, duy người xuân khí thực, thì lấy rễ cây thổ qua, tán vắt lấy nước cho uống, nếu thấy tiểu tiện nước vàng như nghệ là khỏi.

Phương kinh nghiệm

Nhân trần ngũ linh tán

Trị tiểu tích hoàng đởm.
Nhân trần 1 đồng
Chư linh 1 đồng
Phục linh 1 đồng
Trạch tả 1 đồng
Tiên truật 1 đồng
Quế nhục 3 phân

Bài này bỏ nhân trần tức là bài ngũ linh tán.

Phương án

Thổ hư thụ thấp, thấp sinh nhiệt, thấp nhiệt lấn át thổ nên sắc vàng mới hiện ra ngoài, rượu cũng là thấp nhiệt, bởi vậy chữa cùng phương thuốc.

Nhân trần chuyên lợi thấp nhiệt, chứng phát hoàng tất là phải dùng, chư linh trạch tả thanh lợi bàng quang, bạch truật phục linh thì vượng thổ cho được thắng thấp, quế để hướng đạo.

Tiểu ôn trung hoàn

Phương này chuyên về táo thấp, nhưng chỉ lợi cho người thường dân chân thực mà thôi.

Trâm sa (sao dấm tán mạ) khổ sâm, sơn cha, ngô thù, bạch truật, thương truật, xuyên khung, thần khúc, hương phụ.

Các vị tán mạt, luyện dấm, viên mỗi khi uống dùng nước cơm tống hạ.

Phương nữa

Cũng trị như chứng bệnh trên.

Tạo phàn không cứ nhiều ít, cho vào nồi đất sao cho rõ cháy đỏ, và tưới dấm vào, nghiền nhỏ luyện với nhục táo làm viên, sau khi bữa ăn điều phục, dùng nước gừng tống hạ.

Phương nữa

Trị chứng hoàng đởm và tiêu tích thực. Thương truật, xuyên khung, hương phụ, thần khúc, trâm sa thông bồng).

(Còn nữa) **Phùng-năng-Tĩnh**

Dư luận Nam-kỳ

Cái chỗ lầm của đấng làm cha mẹ

Có con nuôi cho nó nên vai nên vóc chưa gọi là đủ, mà phải còn dạy. Nay có kẻ có con mà không biết nuôi dạy thì có xứng với cái thiên-chức làm cha mẹ không? Bởi vậy nên dạy con là làm việc bổn-phận chánh đáng ở đời; mà dạy con cho nên một vị chơn-nhơn ở đời, nghĩa là trưởng thành con cho một tên công dân trung-thành của quê-hương, một đứa con yêu của nước-nhà, thì lại càng chánh-đáng hơn nữa. Đã vậy lại còn trả được một số nợ rất to cho ơn tấc đất ngọn rau, nơi đó là chôn nhau cắt rún rằng khác. Cho nên nói cái đạo làm cha là cái đạo thanh-cao ở đời rất đúng. (Le devoir du père est un saint devoir).

Tiếc thay, người ở đời này, ít ai chú ý đến vấn-đề giáo-dục con cái, là điều hệ trọng hơn hết, như đã nói trên, mà lại một vấn-đề cần nhứt cho nước-nhà ta là đương đứng vào cái địa-vị thấp kém, thế lực yếu hèn phải người kiềm chế. Bao nhiêu cái hạnh-phúc ở đời tựa hồ như các đấng làm cha mẹ đều giao-phú nơi trường, thành thật tin cậy ở tay ông thầy cả.

Số biết cái phẩm giá của con sau nầy sao hay thấp, đứng-đắn cùng không, sang hoặc hèn, đâu nào phải nhờ thầy hết sao, mà là do cha mẹ khéo luyện cái chí cho con hay hay dở. khéo hay vụng mà ra; còn thầy chẳng qua là người trợ vì cho cha mẹ để khai trí cho trẻ con đó thôi. Thử nghĩ từ xưa đến nay những dự anh-hùng, trung nghĩa-sĩ trong vũ trụ, dầu là ở thời thế nào, coi có phải là chí của các đấng ấy cũng trên gối mẹ mà ra không? Tiếc rằng những bực quần-thoa ấy, nay đều có thắp đuốc mà kiếm, kiếm cũng không ra; bởi vậy nên đời này khó gặp ông Mạnh-tử trùng lai, ông Vương-lăng tái-thế!

Kẻ làm cha mẹ bây giờ đã chẳng có cái đức dạy con đường ấy thì chớ mà lại còn có cái chí khả ố hơn nữa là: hễ thấy người ta làm quan mà được trên yêu dưới khiếp-nể thì lăm le cho con mình sẽ được cái ấy, bèn dạy con mình phải làm làm sao cho đắc kỳ sở nguyện; không được như nguyện thì lại vội trách oán rằng nhà vô-phước.

Hoặc thấy kẻ kia trước khi đắc-lộ, nhà rách vách nát, bụng đói thân lạnh, đến sau khi hiển đạt lại ruộng rộng tiền nhiều, xe sang ngựa tốt, cửa thành quyền thần, bèn [illegible] dạy con, mong rằng sau nầy nó về cho được miếng đỉnh-chung; không được vậy là thất kỳ sở chí.

Khốn thay! nào có cái «quan» kia là tỉ như bộ áo sồ-đồng, quí có quí thật, sang có sang thật, nhưng trong mình quả thật đầy, cầm chứa một chất độc hồng nhỏ ra «tiền», chất đó có thể giết người, hơn mũi sống cái gươm lận. Làm quan thế ấy dám lấy làm mục đích cho đời con mình thì khác nào cố ý đem cái thân danh nó sau nầy mà nhận xuống bùn lầy.

Nếu giả sử đổi cái phương-[illegible] ấm lại, lấy những tấm gương trong thiên-cổ sáng soi, như là những chuyện hào-kiệt, anh-thư, nghĩa-sĩ, liệt-nữ làm cái mục-đích hay cho nó, thì có gì hay cho bằng.

Ôi! hai chữ «hiếu trung» là cái nền luân-lý hay cho cuộc lập quốc của giống nòi ta từ mấy ngàn năm nay: nay dạy con: trong thì phải tận tụy vì nhà, ngoài là xả-thân vì nước thì nào có trái với mục-đích hai chữ trung hiếu bao giờ. Cái tư tưởng chủng-tộc tự do nó đã nổi lên rầm rĩ, đem ra ngoài mà coi thì biết bao trai trẻ thanh-niên của mình thì chết với ông nô-lệ; bởi đó nước người ta mạnh thế nào, nước mình yếu thế nào, suy lấy đó dễ biết cũng tại cái chết mà ai hơn ai kém. Người vậy mình vậy thế nổi coi. bởi đâu là duyên cớ, có phải đó nơi sự giáo dục mà ra không?

Thiết tưởng có con ai lại không lòng muốn cho nên danh dự với đời; song danh mà hổ đấu: kiếp chết thì danh mất, thây nát thì danh mục danh dương ấy có cũng như không, có mà làm chi! Còn sống thì danh nhưng sao lại được cửu-viễn với trời đất, làm cho tên tuổi thơm cỏ về sau phưởng phất mãi trên non sông; đến cái kiếp chết, nếu với người khác là chết thì thôi đau đớn như con trâu con dê, sống có đánh hèo, con đời với mình thì đời đời kỷ-niệm. Đường ấy danh bên nào trọng hơn.

Nhắm cho xưa nay, dầu đến đổi chết cho con định-ninh gìn-giữ khí tiết, vững bền tâm chí, dạy thấy có một mình bà mẹ ông Vương-Lăng là một vậy. Thiệt cái chết của bà cặp muôn ngàn năm về trước hay về sau ít người làm!

Quí thay cái chết của bà!!

L. T. T. V.

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
81, phố Paul-Bert, Hanoi
3003

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt hâm, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$[illegible] một ống sáu cachets
[illegible]

KÝ TÊN KHÔNG RÕ

Bản-quán xin các nghị mua báo khi có việc gì viết thư đến hỏi bản-quán, thì cho biết số in ở sẵn giấy gói báo, hoặc là gửi cho bản-quán cái giấy quấn ấy, để cho người làm dễ tìm kiếm. Các các nghị thường hay ký tên văn tắt, hoặc thảo quá, không nào đọc được, thành ra nhiều khi bản-quán không biết ai mà trả lời.

Tự do diễn đàn

Bàn góp với ông Minh-Quang về đường thiệt thòi của ngạch khán-hộ y-tế Bắc-kỳ

Tôi xem báo Khai-hóa và báo Thực-nghiệp, ra ngày 9 mars 1927 của ông Minh quang đăng lên báo-chương để yêu cầu với chính-phủ và các quan trong ngạch y-tế để các ngài lưu tâm đến mà sửa đổi lại ngạch khán-hộ ở Bắc-kỳ; trước là tuyển lấy những người có bằng Sơ-học Pháp-Việt vào học, sau là tăng lương lên và cho vào ngạch thứ hạng sùng là bớt tai giờ làm đi. Tôi nay cũng xin bàn góp thêm vào với ông Minh-quang để cho rõ ràng đường dư-luận; tôi thiết tưởng nghề khán-hộ ở Bắc-kỳ phải chịu hết bao nhiêu là công việc trách-nhiệm, tôi nay cũng ở trong ngạch khán-hộ, tôi còn nhớ năm 1921 tôi làm việc ở nhà thương Haiphong năm ấy có bệnh dịch hạch, quan docteur nhà thương Haiphong cử tôi ra đi khám bệnh hạch ở tàu thủy và tàu hỏa, trước khi tàu chạy tôi phải xuống khám xem ai có bệnh hạch thì bắt đem về nhà thương để điều trị, khi nào khỏi mới được ra, 3, 4 tuần giời như thế, cứ khi nào tàu chạy đi hết các nơi, chỉ còn vài con thuyền ở dưới lòng sông, độ 9, 10 giờ đêm nhà nào nhà ấy đóng cửa hết, hương thôi thắp ở đường ngoài phố như sao sa cả, lúc bấy giờ tôi mới được về nhà lắm lúc tôi nghĩ đến cũng phải rùng mình ghê sợ, bổn phận mình làm không bỏ cho ai được; còn 2 3 người anh em tôi ở nhà thương, người thì đi chủng đậu, người thì xuống nhà thương lấy tiêm thuốc bệnh hạch cho những bệnh nhân, trong năm ấy giời làm cơ-cực thời kỳ rặng nề, người chết như rạ, không biết bao nhiêu, thế mà anh em chúng tôi cũng phải lăn mình vào mà làm cho hết bổn-phận, thế mà các quan trong ngạch y-tế không thương đến cho, như ở Hanoi thời tôi không dám nói làm gì, vì rằng ở Hanoi có nhiều các thầy học-trò học ở trường thuốc, sáng nào cũng vào nhà thương làm việc, các quan có mổ xẻ gì thì đã có các thầy ấy giúp đỡ quan, như ở Haiphong trong hai năm tôi làm việc ở đấy, tháng thời quan mổ bệnh này, tháng thời quan mổ bệnh khác, và cũng có nhiều khi cưa cắt và khám nghiệm, vân vân, thế mà chỉ có anh em chúng tôi giúp phụ với quan, trông coi người ốm, thuốc men, làm sổ giấy đi giấy về cũng anh em chúng tôi làm cả, ở Haiphong và các tỉnh làm gì có các thầy trường thuốc để giúp đỡ quan, làm gì có thư-ký mà giúp việc nhà thương, anh em chúng tôi phải chịu biết bao công việc lớn lao, thế mà tiền lương chỉ có mười bốn, mười lăm đồng một tháng, lấy đâu ra cho đủ mà chi dùng, làm ăn vất vả thức khuya dậy sớm, tôi kể ra như thế cũng là không phải, xin các độc giả lượng xét cho, con có khóc thời mẹ mới cho bú, trước kia nghề khán hộ chỉ lấy những người có giắm ba chữ vào làm để giúp đỡ các nhà sở, bây giờ ngạch y tế mỗi ngày một mở thêm mãi ra, người giỏi mỗi ngày mỗi thêm; như ở trường thuốc trước kia ai có bằng sơ-học Pháp-việt cũng được vào học, sau rồi lại tuyển lấy những người có bằng tú-tài mới được vào trường thuốc học, như ngạch khán-hộ thú y (infirmier Vétérinaire) trước không có bằng sơ học cũng được vào học, đến bây giờ lại tuyển người nào có bằng sơ học mới được vào, tiền lương cũng cao, thế sao ngạch y thuộc về đăng thuốc (infirmier assistance) nhà nước lại không mở trường, không tuyển lấy những người có bằng vào học, tôi nay tài sơ trí thiển đường ngôn luận hẹp hòi, xin có vài lời đăng lên báo chương trước thỉnh cầu với chính phủ sau đến các quan trong ngạch y tế để các ngài sửa đổi lại, mà tuyển lấy những người có bằng sơ-học Pháp-Việt vào học và tăng lương lên cũng như ngạch khán-hộ thú y, thời anh em chúng tôi ở trong ngạch y tế lấy làm hân hạnh biết bao.

Hỡi anh em trong ngạch khán hộ y tế ta ơi! cùng nòi cùng giống, cùng tai mắt đứng trong trời đất Việt-Nam, thế sao anh em chúng ta phải chịu nhiều điều hèn kém, thỉnh cầu làm sao để cho được sở nguyện tòng tâm, bớt ăn bớt ngủ để chúi thì giờ bàn bạc cùng nhau cho ngạch y-tế được tiến bộ hơn lên như ngạch thừa-phái và khỏi phải hổ thẹn với các ngạch khác, sao người ta thời thế, mà mình thế, thỉnh cầu làm sao để cho được như ý, kêu thế nào cho thấu đến các quan, anh em xin mỗi người một vài lời thêm vào để cho ngạch y thuộc cũng như các ngạch trong sở nhà nước; mang tiếng tiền nhỏ, tiền vợ tiền con, tiền hưu trí mà lương thời chỉ có 14, 15 đồng một tháng, sao cho khỏi phải đeo công mắc nợ, sao cho khỏi phải con đói vợ rách, Xin anh em trong ngạch y tế cũng nên góp một đôi lời thêm vào với tôi.

Đ. quang-Minh lại cáo.

VĂN UYỂN

Cái quạt giấy

Chút thân mỏng mảnh chẳng bao đồng
Tài đức như ta há phải không!
Công sánh Y, Chu khi nắng hạ,
Phận đành Bá, Thúc, buổi trời đông.
Cướp quyền tạo-hóa vung nên gió,
Thương kẻ trần-gian giải hết nồng.
Nóng, lạnh thói đời chi sá kể,
Miễn là ai nấy đội ơn chung.

Đề cảnh

(Đứng một mình trông đám cỏ cây)

Một mình thơ thẩn đứng chi đây?
Mắt trắng phơi chi mã chốn này?
Dễ chán cuộc đời dâu lại bể,
Nên ưa cảnh vắng cỏ cùng cây?
Đã không tìm được người tri-kỷ,
Sao chẳng mua vui chén tỉnh say?
Có nỗi lòng riêng riêng chất nặng,
Cúi mình mình biết với mình hay.

Vịnh người gái hóa

Kẻ-khất làm chi hỡi hóa-công?
Bắt người bỗng phải giữ phòng không.
Ba sinh hương lửa đương đằm thắm,
Một phút phân li thật não-nùng.
Chồng khuất cám thương thân góa bụa
Con thơ luống chịu phận long đong.
Suối vàng ai thấu tình chăng tá?
Mệnh bạc riêng đau khách má hồng.

Đối ngọn đèn khuya

Một ngọn đèn khuya mấy đoạn tình,
Vẩn-vơ vơ-vẩn suốt đêm thanh.
Nỗi mình nào biết cùng ai tỏ,
Khắc-khoải bên ngoài tiếng trống canh

Phạm-quang Nhuận.

Sáng mùa hè

Nghe tiếng chuông khua mắt mở choàng
Bừng xem giời đã sáng choang choang
Bầu bè xao xác gà kêu rộn
Đôi cánh ô xế cửa mở toang
Lũ trẻ còn đang thèm ngủ rền
Vú già sắp dọn bữa ăn xoàng.
Giời đông bỗng ló khoanh hồng đỏ,
Mấy ngọn cây cao đượm sắc vàng.

Dặn học trò trước khi nghỉ hè

Các lớp nay mai sắp nghỉ hè.
Mấy lời thầy dặn chúng con nghe.
Việc làm giúp đỡ cùng cha mẹ,
Nghịch dại đừng đua với bạn bè,
Gặp tiết nắng, ăn càng phải giữ,
Khi mình nhọc, tắm lại nên dè,
Đọc ôn sách vở trong ba tháng,
Hạch lớp hơn lên kém phải đè.

Hát nói

Sực tưởng đến tám năm về trước,
Chí công danh chen bước chốn khoa tràng
Theo đòi sự-nghiệp văn-chương,
Đeo đẳng bẵn khoa hương cùng một hội.
Sao khéo kì éo phong trào đưa tới,
Dửng bảng vàng mà xoay lại bảng đen.
Mấy năm ra sửa tập rèn,
Trong giáo giới bỗng chen vào tập-sự.
Tích sử học kinh, thư, tử, sử,
Kim chi giáo quốc-ngữ, Pháp-văn.
Nghĩa tùy thời bỏ cựu tòng tân,
Nghề giáo tập lấy chuyên cần làm thiết yếu,
Có dạy người mới biết mình là thiếu,
Sách có câu: « đạo tại hiền vi sư »
Làm thầy có dễ bao giờ.

⁂

Một hồi trống giục dôi vài tiếng.
Ba chục trò con sắp mấy hàng.
Vui thay cái thú học-đường,
Thời khắc với chương trình là thế thế.
Này bảng, này bàn, này sập, này ghế,
Phấn son mực thước thiếu chi đâu.
Học phổ-thông cách dạy rất mầu,
Mọi khoa học dạy bắt đầu từ quốc ngữ
Nay một chữ, mai lại thêm một chữ,
Hễ lâu ngày đá chửa nên non.
Văn quốc âm miệng đọc đã dòn;
Chữ viết nhỏ viết con thưa gảo lẫn.
Luân lý vệ-sinh, gia học vấn,
Địa-dư cách-trí hội công phu.
Vật ba loài trong cõi đất năm châu,
Tính cho đúng rồi đâu bằn phép.
Trong sử-ký sự gì chẳng chép,
Năng mở xem hộp tiệp truyện xưa nay
Học đâu học đó càng hay,
Học tiếng Pháp ngày nay cần phải có.
Sự tiến hóa khó chăng chẳng khó,
Trò cố chăm mà thầy cố dạy cho.
Một thầy dạy mấy mươi trò.

Thanh-hóa
Nguyễn huy-Từ

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Nhà Ba-chuông
TỨC LÀ HIỆU
BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra ráo phổi, làm cho hay ho vặt.

ẤY LÀ:
THUỐC NƯỚC
BỔ HUYẾT
MẦU BỔ 1$40

3001

MỚI ĐỔI GIỜ LẠI

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Vinh cứ sáng thứ sáu, đợi tàu đêm ở Hanoi vào, chạy đến Napé nghỉ, sáng hôm sau chạy đến Thakhet, đáp tàu thủy lên Vientiane.

LƯỢT VỀ

Thakhet cứ sáng chủ-nhật đợi tàu thủy ở Vientiane xuống, chạy đến Napé, nghỉ, sáng hôm sau về tới Vinh, đáp tàu đêm về Hanoi.

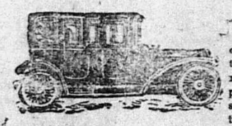

Mỗi tuần lễ chạy có một chuyến các quí-khách ai muốn đi, xin đánh giây thép trước hai mươi bốn giờ, để bản ty liệu xếp xe cho đủ.

ĐƯỜNG ĐI VÀO HUẾ

Vì xe lửa ở Huế đã ra tới Đồng-hới. Xe auto chỉ phải chạy đến Đồng-hới (Quảng-bình) thôi. Ở Vinh chạy hồi 4 giờ sáng, tới Đồng-hới 12 giờ trưa, vừa kịp xe lửa vào Huế. Ở Đồng-hới đợi xe lửa ở Huế ra, chạy về tới Vinh vừa kịp đáp xe lửa đêm về Hanoi.

ĐƯỜNG YÊN-LÝ ĐI NGHĨA-HƯNG (PHỦ-QUỲ)

Ngày nào cũng có xe chạy, một chuyến đi và một chuyến về, đúng với giờ xe lửa. Chạy ở Yên-lý về Vinh và ra Hanoi.

Lối đánh giây thép: PHAMVANPHI,
Vinh, Đông-hà, Yenly, Thakhek hay là Napé

3012

Bỗng đi xe-đạp « Lucifer » thật là một tay thi vô-địch

Vì muốn chiêu-hàng, xưởng Aviat, Hanoi, kính cáo các bạn đọc báo Trung-Bắc biết rằng: từ nay đến trước ngày 30 Avril, ngài nào mua ở bản-hiệu một chiếc xe đạp hiệu « Lucifer » sẽ được giảm giá năm đồng (5$00).

Ai mua xin cắt lấy phiếu dưới này đem đến.

Cắt lấy mảnh này

PHIẾU GIẢM GIÁ

Phiếu trừ năm đồng (5$00) trong số tiền mua một cái xe-đạp hiệu « Lucifer ».

Tên ____________________
Chỗ ở ____________________

Đền ơn hơn 2.000$00

((40) BỐN CHỤC NGƯỜI ĐƯỢC THƯỞNG MÀ THÔI)

Bổn dược-phòng bây lâu nay nhờ ơn chư Quí-vị chiếu cố, nên các thứ thuốc mới được lưu-hành khắp xứ.

Nên lập ra phần thưởng nầy mà đền ơn chư quí-vị. 2 món trước 20 người được thưởng đã đủ số xin đình lại không thưởng thêm nữa. Xin dâu món này.

dnnnnhhhmmuuuqaaaattticoocgđuuhy

(1) Lấy mấy chữ trên đâu lại thành ra món thuốc của bổn dược-phòng và chứng bịnh chuyên trị.
(2) Theo sách thuốc của bổn dược-phòng chép y theo cách dùng, chuyên-trị các chứng của món thuốc ấy và giá bán bao nhiêu.

Gởi thơ ngay cho bổn dược-phòng nếu trúng (có lý) thì sẽ được gởi mandat tới thưởng năm chục (50$00) chẳng sai, quá kỳ không kể.

Đại-lý:
永合成 phố hàng Buồm
德泰 phố Phúc-kiến
萬華堂 phố hàng Đường
Hanoi

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG
46 bis, Tổng-Đốc Phương
(Cochinchine) CHỢ-LỚN

SẼ ẤN-HÀNH SAU NHỮNG TÊN NGƯỜI ĐƯỢC THƯỞNG

Số 89

TÂY-DU

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC [illegible]

Khi khóa xong các cửa rồi, *Thanh-phong* đứng ngoài mà buông lời sỉ-mắng rằng:

— Mấy anh sư hổ-mang hay ăn vụng này, dám cả gan lấy trộm tiên quả của ta, lại đứng khép vào cái tội « *Thiện thực điền-viên qua quả* ». Chẳng những thế mà thôi, lại dám lay đổ gốc cây, làm cho một thứ tiên-quả ở *Ngũ-trang-quán* này từ đây tuyệt giống. Bây giờ các anh có họa trốn đi đằng trời!

Tam tạng nghe nói, tức thì bỏ bát cơm xuống, không thể nào mà nuốt cho trôi được. Hai gã đạo-đồng đi khóa hết mấy lần cửa trong, cửa ngoài, rồi lại quay về nơi chính điện mà buông lời sỉ mắng, dùng nhiều những câu rất thô-bỉ, mãi cho đến trời tối, bấy giờ mới thôi.

Tam-tạng oán trách *Tôn-hành giả* mà rằng:

— Con *Thạch hầu* kia ngươi chỉ hay gây sự! Đã lấy trộm quả cây của người ta thì người ta có nói quá mấy tí, cũng đành phải chịu, cớ sao lại dám hành-hung mà lay đổ gốc cây của người ta! Việc này nếu người ta phát đơn kiện quan thì dẫu ta đây làm quan, cũng không thể nào mà dám xử cho nhà-ngươi là phải được.

Tôn-hành giả nói:

— Sư phụ chớ nóng nảy! Mấy thằng nhãi kia nó quay đi rồi, bây giờ đợi cho nó ngủ yên, chúng ta sẽ trốn đi.

Sa tăng nói:

— Mấy lần cửa chúng nó đều khóa chặt cả, sư-huynh làm thế nào mà đi cho được?

Tôn-hành giả cười mà bảo rằng:

— Không cần! không cần! *Lão tôn* này sẽ có phép.

Chư-bát-giới nói:

— Đã đành rằng sư-huynh có phép biến-hình thành con ruồi, con muỗi chui qua lỗ thủng mà bay ra ngoài, nhưng còn chúng tôi đây không biết phép thì chẳng lẽ cứ chịu bó tay ngồi giam ở đây hay sao!

Tam tạng bảo *Tôn-hành giả* rằng:

— Nếu ngươi không đem chúng ta cùng đi thì ta lại niệm mấy câu kinh cũ, thử xem ngươi chịu làm sao cho rồi.

Chư-bát-giới nghe nói, lên lời:

— Dám bạch sư-phụ! Chẳng hay mấy câu kinh cũ là thế nào, từ khi tôi đi theo sư-phụ đến giờ, chưa từng được nghe.

Tôn-hành giả bảo *Chư-bát-giới* rằng:

— Hiền-đệ không biết rõ. Cái mũ vòng ở trên đầu ta đội này là của đức *Quan-thế âm Bồ-tát* đưa cho sư-phụ ta, để sư-phụ ta đánh lừa đem cho ta đội, tự khắc cái mũ này dính chặt vào đầu, không thể nào mà tháo ra cho được. Mỗi khi sư-phụ ta niệm câu thần-chú tức là câu kinh cũ kia thì đầu ta lại đau-đớn muôn phần, làm cho ta phải khổ-sở.

Tôn hành-giả lại nói với *Tam-tạng* rằng:

— Xin sư-phụ chớ lo-ngại! Tôi sẽ làm cho mấy thầy trò ta cùng ra khỏi được chỗ này.

Trong khi đang nói chuyện thì bỗng thấy trăng đã mọc cao. *Tôn hành-giả* nói:

— Bây giờ chính là lúc chúng ta nên ra đi.

Tôn hành-giả tay cầm cái gậy sắt, dùng phép « *giải toản* » trỏ vào cái cửa thì bỗng nghe đánh « *xịch* » một tiếng, mấy cái khóa đồng ở các cửa đều gãy tung ra. *Tôn hành-giả* mở được cánh cửa rồi, mời *Tam-tạng* ra ngoài cửa, trèo lên mình ngựa. *Chư-bát-giới* gánh đồ hành-lý, *Sa-tăng* dắt ngựa, thẳng đường đi về phía tây.

Tôn-hành-giả nói:

— Xin sư-phụ hãy đi từ-từ đợi tôi, để tôi còn trở vào trong phòng hai gã đạo-đồng mà hóa phép làm cho hai gã đạo-đồng kia ngủ say trong một tháng trời mới tỉnh.

Tôn hành-giả lẻn vào trong phòng, hóa phép dùng mấy con sâu ngủ bỏ vào mặt hai gã đạo đồng, thành ra hai gã đạo đồng cứ nằm ngáy khò-khè giấc điệp mơ-màng, không sao tỉnh được. Khi đã hóa phép làm cho hai gã đạo đồng ngủ say rồi, lại thẳng đường đi theo *Tam tạng*.

Suốt đêm hôm ấy, bốn thầy trò *Tam tạng* ráng đi, ngựa không dừng bước, đi mãi cho đến sáng rõ. *Tam-tạng* phàn-nàn mà nói rằng:

— Chỉ vì con *Thạch hầu* này tham ăn mà làm khổ ta, để ta suốt đêm không được chợp mắt.

Tôn hành-giả nói:

— Sư-phụ không nên trách mắng tôi, bây giờ trời sáng, sư-phụ hãy nằm tạm ở dưới gốc cây tại trong rừng này mà nghỉ một chút, khiến cho tinh-thần hồi phục, rồi ta sẽ lại đi.

Tam tạng xuống ngựa, đi đến ngồi ở dưới gốc cây tùng. *Sa tăng* và *Chư-bát giới* cũng đều nằm lăn ra đấy mà ngủ. *Tôn hành-giả* thì leo lên nằm trên ngọn cây. Thế là bốn thầy trò *Tam tạng* đều ngủ yên cả.

Lại nói chuyện *Trấn-nguyên tiên-ông* từ khi *Thượng-thanh cung* tan cuộc giảng đạo, lại cùng các đồ-đệ trở về *Ngũ trang-quán*. Khi về tới nơi, trông thấy cửa ngoài mở toang, trên nhà chính-điện, đèn hương đều tắt hết cả, phòng không lạnh ngắt, người đều vắng tanh!

Trấn-nguyên tiên ông đi vào chỗ cái phòng của hai gã đạo-đồng thì thấy cửa đóng mà trong phòng vẫn nghe có tiếng ngáy khò-khè. Gõ cửa gọi mãi không mở, phải giẩy cửa vào, vào thấy hai gã đạo-đồng ngủ say, lăn từ trên giường xuống đất mà cũng không hề tỉnh dậy.

Trấn-nguyên tiên ông cười mà bảo rằng:

— Quái lạ! Những người đã có tiên-phong đạo-cốt thì thường không hay ngủ, cớ sao hai gã này lại ly-bì như thế kia, hay là có kẻ nào trêu ghẹo đây!

Trấn-nguyên tiên-ông gọi người lấy nước lã đến rồi niệm câu thần chú, phun nước vào mặt hai gã đạo-đồng. bấy giờ hai gã mới tỉnh dậy. Hai gã đạo-đồng bừng mở mắt dậy, trông thấy *Trấn-nguyên tiên-ông* và các đạo hữu đứng đấy, liền hoảng-hốt run sợ không biết đường nào.

Hai gã đạo-đồng sụp lạy *Trấn-nguyên tiên ông* mà rằng:

— Dám bẩm sư-phụ! Vị hòa-thượng ở bên *Đường* sang mà nói là cố-nhân của sư-phụ, không ngờ lại là một bọn trộm cướp, hung-hiểm muôn phần.

Trấn nguyên tiên-ông cười mà hỏi rằng:

— Sự-thể đầu đuôi thế nào?

Hai gã đạo-đồng thuật hết đầu đuôi một lượt cho *Trấn-nguyên tiên-ông* nghe rồi lại sụt-sùi khóc-lóc, hai hàng nước mắt chảy xuống dòng dòng. *Trấn-nguyên tiên ông* nghe nói, không hề tức giận, ung-dung mà bảo rằng:

— Đừng khóc! Đừng khóc! Các ngươi không biết *Tôn-hành-giả* nguyên là *Thái ất tản-tiên* đó! Hắn có nhiều phép thần-thông, năm xưa đã có một phen làm náo-động Thiên-cung. Nay chúng nó đã làm hại cây *Nhân sâm* của ta, chẳng hay các ngươi có còn nhớ được mặt chúng nó hay không?

Thanh phong nói:

— Chúng tôi đều nhớ được.

Trấn nguyên tiên ông nói:

— Nếu vậy thì hai ngươi đi theo ta, còn các đồ-đệ ở nhà thì sắp sửa đồ hình-cụ, để đợi khi ta bắt được đem về, sẽ đánh cho chúng nó một mẻ.

(Còn nữa).

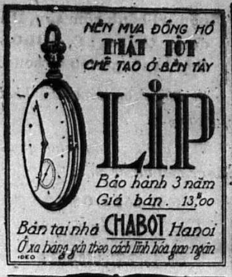
NÊN MUA ĐỒNG HỒ
THẬT TỐT
CHẾ TẠO Ở BÊN TÂY
LIP
Bảo hành 3 năm
Giá bán. 13$00
Bán tại nhà CHABOT Hanoi
Ở xa hàng gửi theo cách lĩnh hóa giao ngân

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ năm 7 Avril 1927
sẽ diễn một tấn

TUỒNG CÂM

Hài-kịch rất buồn cười
Của ông Nguyễn-ngọc-Chân soạn

Tấn tuồng Câm này có 4 vai ra trò, không nói không hát, chỉ làm điệu bộ buồn cười đến vỡ bụng ra. Diễn lối tuồng này không thể diễn lâu được, chỉ diễn độ nửa giờ là cùng, bởi vậy phải diễn tiếp theo sau.

Tấn bi-kịch

LÒNG NÀY AI TỎ?

Hát chèo cải-lương

Cũng của một soạn giả soạn ra. Diễn nhiều lần đã được các quý-khách ngợi khen là một tấn kịch soạn rất công phu, lại có nền luân-lý cao-thượng, câu văn, lời nói, điệu hát rất hay.

Thu nửa tiền

Tối thứ hai 4 Avril 1927
Chèo cổ

ĐÀN-BÀ DỄ CÓ MẤY TAY

Người đàn-bà này không phải là người đàn-bà có máu ghen đâu. Người này có mưu cao trí giỏi hơn bọn tu mi nhiều lắm! Có nhiều câu hát-chèo cổ nghe rất hay

Tối thứ ba 5 Avril 1927

CHÂU LONG HOÀN BÍCH

(Sự tích Lưu-Bình Dương-Lễ)
Chèo cải-lương

Sự tích rất hay, nay nạy đặt theo lối hát cải-lương có nhiều câu hát nghe thú vị lắm.

Tối thứ tư 6 Avril 1927
Chèo cổ

PHAN TRẦN

Chèo cổ thật hay, có lắm giọng hát rất êm tai, lại có nhiều chỗ khôi hài rất buồn cười.

記 YỤ-KY 裕

39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhẫn kính, đồ xứ, vân vân.

Công việc làm rất khéo, giá bán tính rất hạ.

Giây nói số 629

KÍNH CÁO

Trình các quý-khách biết: Hiệu tôi J. MAZOYER, ở phố hàng Trống, số nhà 98, buôn bán đủ các thứ thực phẩm.

Nguyên bây giờ tôi đứng cửa hiệu một mình chủ-đích của tôi buôn bán chỉ lấy chữ tín làm chủ-nghĩa, nên được nhiều các quý-khách hạ cố.

Bây giờ tôi mới hạ giá hết các mặt hàng và hễ quý-khách nào mua giả tiền ngay, tôi xin trừ năm phân và xin tiếp một cách rất trân-trọng để tỏ cái thịnh-tình của tôi đối với tấm lòng luyến-ái của các quý-khách.

Nay kính,
J. MAZOYER
6079 98, Rue du Jules Ferry, Hanoi.

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ hai 4 Avril 1927
Chèo cải-lương

CÂU CHUYỆN ĐỜI NAY THỨ I

(Sự tích thầy thông Nguyễn-Bình)

Có linh 30 giọng ca và hát rất hay có lý thú, cảnh nào cũng vui trò và hợp thời thế; tích này diễn 2 lần trước được các quý-khách chiếu cố, có lời khen và công nhận tích hát có giá trị. Lần này soạn-giả lại có thêm nhiều câu ca và hát rất hay, xin lấy vé sớm kẻo hết chỗ ngồi.

Có bán vé từ tối hôm trước.

Tối thứ ba 5 Avril 1927

NHỠN TIỀN BÁO ỨNG

(Sự tích Chu-mãi-Thần)

Trời kia chẳng phụ người ngay. Bạc tình tội ác báo ngay nhỡn tiền.

Tối thứ tư 6 Avril 1927

NGU SI HƯỞNG THÁI BÌNH

Hài kịch

Mặc đời danh lợi đua tranh, ngu si ngồi hưởng thái bình tự nhiên.

Rất hay—Rất vui

6008

Ricquebourg Công-ty

Nguyên là hiệu Henry Vallée cũ. 37, Phố Paul Bert, Hanoi.

BÁN HẠ GIÁ

Kể từ 1er Avril, tất cả các thư hàng.

Kính mời Qui-khách đến mua kẻo lỡ dịp tốt. 6.081

Agents d'Annonces en Europe:
L. MAYENCE & Cie
DAVIGNON, BOURDET & Cie, Succrs
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

茂 MAO-SENG 盛

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi
MÁY NÓI SỐ 243

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chấn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiệu tôi muốn mong đông khách.

Qui-khách có dùng, xin mời chiếu cố.

2013 HẬU-THỊNH kính cáo.

Agents généraux en Indochine: CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie 2037

7. M. Ng-hữu-Hiền, kiểm-lý trường Quốc-tử-giám.
8. M. Ng-Mậu, tri-huyện Quảng-điền, tỉnh Thừa-thiên.
9. M. Trần-tiễn-Thuyên, thông-phán tỉnh Quảng-nam.
10. M. Phan-thanh-Kỳ, tri-huyện Hòa vang, tỉnh Quảng-nam.
11. M. Trần-đạo-Tế, tri-huyện Quế-sơn, tỉnh Quảng-nam.
12. M. Phạm-phú-Tiết, tri-huyện Đức-phổ, tỉnh Quảng-ngãi.
13. M. Trần-Phan, thông-phán Bình-định.
14. M. Tôn-thất-Liêu, tri-huyện Hoài-ân, tỉnh Bình-định.
15. M. Hà-Ngại, tri-huyện Hậu-lộc, tỉnh Thanh-hóa.
16. M. Đỗ-văn-Kiểm, tri-huyện Phù-mỹ, tỉnh Bình-định.
17. M. Hồ-Ngận, kinh-lịch tỉnh Phú-yên.
18. M. Trương-quang-Quán, kinh-lịch tỉnh Khánh-hòa.
19. M. Phạm-ngọc-Đàn, tri-phủ Ninh-hòa, tỉnh Khánh-hòa.
20. M. Ng-như-Cảnh, tri-huyện Tân-định, tỉnh Khánh-hòa.
21. M. Trần-đình-Kiểm, tri-huyện Tuy-phong, tỉnh Phan-thiết.
22. M. Lê-văn-Đính, tri-huyện Đô-linh, tỉnh Quảng-trị.
23. M. Huỳnh-hữu-Kiệt, tri-huyện Hương-hóa, tỉnh Quảng-trị.
24. M. Thái-văn-Chánh, tri-huyện Yên-thành, tỉnh Nghệ-an.
25. M. Ng-như-Từ, tư-vụ bộ Công

V. — Thăng chánh lục (6-1) cả thảy 11 viên:

1. M. Nguyễn-hữu Sung, giám phó Khâm-thiên-giám.
2. M. Lương-phan-Khuê, kinh-lịch tỉnh Quảng-ngãi.
3. M. Nguyễn-thúc-Duyệt, tạm phái Quảng-ngãi.
4. M. Bùi thúc-Bình, tạm-phái bộ Binh.
5. M. Võ-ngọc-Chương, hậu-bổ Nghệ-an.
6. M. Ng-văn-Chúc, kinh-lịch tỉnh Quảng-trị.
7. M. Lê-Nguyên, tạm-phái tỉnh Quảng-trị.
8. M. Phan-sĩ-Tiệu, hậu-bổ Thanh-hóa.
9. M. Lê-ích-Cung, tạm-phái Thanh-hóa.
10. Ng-đức-Đàn, hậu-bổ Khánh-hòa.
11. Phạm-văn-Dương, tri-huyện Hương-khê.

VI. — Thăng tùng-lục (6-2) cả thảy 13 viên:

1. M. Trần-đình-Tân, hành-tẩu bộ Học.
2. M. Phạm-đăng-Huyền, tạm phái bộ Công.
3. M. Nguyễn-văn-Quán, ngũ-quan chánh Khâm-thiên-giám.
4. M. Nguyễn-Tuân, hậu-bổ Thừa-thiên.
5. M. Nguyễn-khoa-Liêm, bang-tá Quảng-nam.
6. M. Vũ-hy-Sum, tri-huyện Sơn-hà, tỉnh Quảng-ngãi.
7. M. Lê-Thọi, hậu-bổ Bình-định.
8. M. Hồ-đắc-Ý, hậu-bổ Phú-yên.
9. M. Phạm-đình-Quỳnh, hậu-bổ Bình-thuận.
10. M. Ng-hữu-Sắc, bang-tá Hà-tĩnh.
11. M. Phạm-Loan, kinh-lịch Nghệ-an.
12. M. Vũ-nguyên-Lượng, kinh-lịch Quảng-bình.
13. M. Ng-Tuy, hậu bổ Quảng-ngãi.

(Còn nữa).

QUANG-TRI

Thời tiết. — Độ rày trời đã ra đông, đã có khi nồng nực lắm, các thứ cây cỏ hoa lợi thì duy có lúa là bị mất phần nhiều còn khoai đậu bắp sắn thì không hại, đến mùa tháng 5 năm nay chắc là mất, song cũng có phần nhờ được các miền ruộng sâu thì cũng có đỡ nhiều.

Tại sao mà thư từ chậm trễ và hay mất. — Sở Bưu-điện mở ra chủ ý để cho công chúng thông tin từ giấy má vậy đáng lẽ những kẻ thừa hành chỉ họ phải làm hết bổn phận mới phải. Song lạ thay cái thư từ khi đã gửi đến sao một nơi thành thị thì rất hiệp cách tư lự của sở Bưu-chánh chỉ như một cái thư mà gửi tới nơi thôn quê tôi rất nên chậm trễ lạ lùng, mà chẳng những là chậm trễ mà thôi, lắm khi mất hẳn không hề đến người có thơ bao giờ. Sự ấy duyên cớ bởi đâu???

Duyên cớ ấy tưởng phải kể ra sau đây vài lời cho cặn kẽ mới gọi là tường tất: phàm thư từ của nhà giây thép gửi tại nơi nào có đường xe lửa thì thư phát ra do ở các ga cũng như nơi không có hỏa xa thì thư phát ra do ở các nhà điện báo vậy.

Phong thư khi đã phát tới nơi nhà ga, rồi thì có phu trạm đến nhận đi đem phát ra cho từng nhà một ở trong hạt ấy, phu trạm lãnh cái thư về thì đáng lẽ phải đi phát ngay cho người ta mới phải, song phần nhiều họ lười biếng lắm, để cái thư ở nhà nhất định không đi đưa cho ai cả, lắm khi một chuyện gấp tác mà để suốt tháng chưa đưa tư làm cho trì hoãn mất ngày giờ chậm trễ mất công việc, thiệt hại quá đỗi. Nếu như ai có việc gì, biết chừng là mình có thư từ sẽ gửi đến, tự mình có chịu khó đi đến tận nơi mà hỏi thư thì thư mới được giao cho, còn như những kẻ bất kỳ thì chẳng khi nào được thư giao cho tận tay cho được. Nếu lâu lắm mà không ai đến nhận thì thôi họ đốt ngay từng đống thư chẳng cần giao cho ai nữa, thành thử cái thư phải mất hẳn, mà cũng không ai biết đến nơi. Ấy đó sự hại như thế mà sở Bưu-điện vẫn chẳng rõ tới!

Một con bò có hai cái đầu. — Vừa rồi ở làng Bích-la tỉnh Quảng-trị có một người nhà quê, đem đến tỉnh một con bò rất lạ. Bò ấy nay đã lớn trông được độ ba tháng thân thể từ chi giống bò thường, duy cái cổ đầu mọc ra hai mà chung một cần cổ, ấy là sự rất lạ hơn cả. Cả hai cái đầu ấy đều ăn đều bú được, mà cách sanh hoạt của nó thì coi bộ có khỏe mạnh hơn bò thường. Khi con bò ấy đem đến tỉnh người ta đến xem đông lắm. Có lắm người nói rằng đã từng thấy bò sinh ra như thế, song đẻ ra thì chết liền, chưa có khi nào thấy sống được như thế. Ấy cũng một chuyện hi hữu vậy.

Hổ hoan. — Đã một tuần nay, tại huyện Gio-linh tỉnh Quảng-trị, có một con cọp rất to, về nhiễu hại nhơn dân ở làng ấy. Dân đã báo tin với quan Công-sứ, thì đã có phái lính về đi bắn để giết con ác thú ấy mà trừ hại cho dân, song đã mấy hôm mà chưa tìm được dấu nó. Nghe rằng con cọp này khôn lắm, đã lắm phen nó về nhiễu hại nhân dân song chưa khi nào giết được nó, bởi vậy mà người ta nói rằng con cọp này có ma.

Sự tin nhảm ấy xứ ta đã có lâu, trước xưa ta chỉ tin có ma chết trôi, mà bị hổ gặm, mà ngày nay lại thêm có ma bị xe cán thì thật là quá lạ. Sách có chữ «quái do nhân hưng» là sự gì quái lạ bởi người sinh ra, lại có câu: «kiến quái, bất quái, quái tự tuyệt» nghĩa là.

Sở coi việc thu lợi đường hỏa-xa Đông dương

Mua các ống máy nước và các đồ phụ thuộc

Yết-thị gọi đấu giá

Ngày 25 avril 1927, hồi 9 giờ, tại nhà ga Hà-nội phòng giấy ông chánh kỹ-sư, chánh sở các đường hỏa-xa phía bắc sẽ đấu giá mua các ống máy nước, và các đồ phụ cần dùng về việc đặt cống nước cho nhà ga Vinh.

Số ký-quỹ tạm-thời là năm mươi đồng các giấy má và kiểu-mẫu về việc này, những ngày làm việc có thể đến xem tại:

1· Phòng giấy ông chánh kỹ sư đường hỏa-xa phía bắc (ga Hà-nội, từng gác dưới nhất).

2· Phòng giấy ông chánh kỹ sư sở Hàng-hải ở Hải-phòng.

3· Ông chánh coi về đường xá và nhà cửa ở Vinh. 6.086.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng dạ dầy, đau dạ dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$10

Có bán tại; Nhà Ba chuông, Hanoi
3001

正號金泰獅子 名茶

KAM-TAI

Marchand de thé de Chine

[illegible]

Kim-thái chủ-nhân Hoàng-địch-Phượng cẩn-bạch

HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272.
HANOI: Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.
2101

GRAND ARRIVAGE!!!

Briquets double usages en cuivre nickelé modèle soigné.

Briquets simple usage à amadon nickelé.

Amadon et pierre ainsi que tous les accessoires pour briquets.

Prix avantageux pour grossistes

TRỊNH-XUÂN-NGHĨA
7, Rue du Chanvre. Hanoi. — Tél. n° 250

Dépuratif Ribal

Thuốc lấy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$80

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
81, phố Paul-Bert Hanoi

Nhà nào chả cần có?

Khi trong nhà có người thai-nghén sắp đến ngày khai-hoa mãn-nguyệt, ai là không bối rối. Nên vào nhà thương hay nên đẻ ở nhà? Đẻ ở nhà thì sắm sửa thế nào? Nếu không có bà tầm thì đỡ lấy làm sao? Muốn khỏi phải lo về câu ấy thì nên mua ngay một quyển «SẢN-DỤC-CHỈ-NAM» và cứ theo đấy mà làm.

Khi trong nhà có trẻ-con lại nhiều điều lo ngại hơn nữa. Lúc nó ăn chơi thì nuôi thế nào cho nó cứng cáp chóng nhớn? Lúc trẻ thôi bú thì cho ăn những vị gì? Khi nó ấm đầu, không chịu chơi thì cả nhà lo ngại. Đứa bé chỉ giở giời soàng hay là đang mang bệnh gì nặng? Nếu hơi một tý đã đi tìm thầy thuốc thì vừa tốn tiền mà nhiều khi vô ích. Không gì bằng có một ông thầy thuốc sẵn ngay ở trong nhà, nghĩa là mua một quyển «SẢN-DỤC-CHỈ-NAM». Đứa bé ho ư? Nó còm ư? Cứ tìm những chữ ấy mà tra, sẽ biết ngay bệnh soàng hay bệnh nặng. Bệnh soàng thì ta chữa lấy, bệnh nặng thì ta biết mà đi tìm thầy.

Quyển «SẢN-DỤC-CHỈ-NAM» của ông y-sỹ Nguyễn-văn-Luyện có ích là thế, cho nên từ Nam chí bắc không có tờ báo nào là không khen ngợi: ngoài Bắc thì có báo *Trung-bắc Tân-văn, Trung-hòa Nhật-báo, Thực-nghiệp Dân-báo, Vệ-sinh-Báo*, trong Nam thì có *Trung lập-Báo. Lục-tỉnh Tân-Văn*, vân vân.

Quan Bác-sỹ Coppin có làm bài tựa để giới-thiệu cùng quốc-dân. Và lại các chư tôn đã tin dùng sách này đến mấy nghìn quyển thì đủ biết rằng quyển «SẢN-DỤC-CHỈ-NAM» là sách rất hợp thời và thiết dụng hàng ngày trong gia-đình.

Sách «SẢN-DỤC-CHỈ-NAM» bán ở các hàng sách Hanoi và các tỉnh và ở hiệu thuốc CHASSAGNE.

Sách giấy 200 trang, có nhiều hình vẽ, giá 0$75.

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB
32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Trồng răng chữa răng — [illegible]

Có phòng khám bệnh cho người [illegible] ngày, cả ngày

Tính giá [illegible]

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urotormine

3001 Giá 1$80 một hộp

Rượu bồ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-kỹ vẽ [illegible] cho kỹ kẻo nhầm to!!!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ «*Tonique Tonkinois*» là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

MUỐN KHỎE MẠNH...

thì nên ăn cho nhiều!

Muốn ăn cho nhiều...

thì nên có răng tốt!

Muốn có răng tốt...

thì nên dùng thuốc đánh răng:

Dentol

Chế theo phương-pháp Pasteur tiên-sinh, thuốc **DENTOL** trừ được hết các vi-trùng trong miệng; thuốc này lại làm cho răng không hà được và khỏi được cả răng hà, và các bệnh đau trên cúa và trong cuống họng. Chỉ dùng thuốc này trong ít lâu thì răng thấy trắng đẹp lạ lùng và không còn tý nào gợn bẩn cả.

Thuốc này làm cho trong miệng được thơm tho rễ chịu, mỗi lần dùng thuốc này có thể trừ được vi-trùng trong miệng *ít ra cũng được 24 giờ đồng-hồ.*

Khi nào răng thấy nhức ngứa khó chịu, thì thấm một ít thuốc này với bông mà xiết vào thì thấy khỏi ngay.

Thuốc DENTOL, khắp các hàng bán nước hoa và các hàng bào chế to đều có bán cả.

Chính xưởng chứa thuốc:

Maison FRÈRE, 19, Rue Jacob, Paris.

IMPERATOR

SUPÉRIEUR AUX ANIS

là

thứ Rượu Áp-sen

rất thơm ngon

UỐNG TIÊU-THỰC VÀ GIẢI-KHÁT

Bán tại L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom-Penh. 3007

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Phố Paul-Bert — Hanoi

GIAN BÁN CÁC THỨ ĐỒ ĂN

Chích ở quyển Catalogue « Avril 1927 »

Bơ Masclet	0$78
Sữa Berna	0.28
Đường Saint Louis, mỗi cân.	0.42
Bánh Biscuits Lu, Petit Beurre mỗi hộp	1.00
Dầu Huile Guiot, mỗi chai	1.25
Dầu Huile Duret, mỗi chai	1.60
Rượu Amer Picon, mỗi chai	1.40
Rượu Vermouth Noilly Prat, mỗi chai	1.10
Rượu Vermouth Cinzano, mỗi chai	1.08
Rượu Saint Raphael, mỗi chai	1.35
Rượu Cognac Bisquit Dubouche 3 sao, mỗi chai.	2.30
Rượu Rhum Saint James, mỗi chai	2.15
Rau Artichauds à la Grecque Lunel, nửa hộp.	0.95
Đậu Petits pois fins, mỗi hộp	0.54
Bột Phosphatine Falière, mỗi hộp.	0.65
Phó-mát Gerber, 6 miếng.	0.65
Xà-phòng Marseille 72 o/o, mỗi bánh chừng 4 lạng	0.2

CHÈ 寧泰

Quý-khách muốn xơi thứ chè quanh năm thơm ngon, xin lưu-tâm chiếu-cố xơi chè chính-hiệu NINH-THAI thời quý-khách sẽ được mãn-ý.

NINH-THÁI

10, Rue des Cantonnais, Hanoi
113, Phố Khách, Haiphong
78, Phố hàng Trống, Nam-định

NẾU ngài tiếp được hàng-hóa ở Pháp gởi sang, nên giao cho **M. A. BUDELOT**, Transitaire, 3, phố Francis Garnier ở Haiphong nhận hộ để giữ-gìn khỏi hư-hỏng và mất. 3050

THUỐC LẬU (SANTAL MONAL)

Nhiều người cứ tưởng bệnh khí hư không can-hệ gì cho lắm, không cần phải chữa, tự nhiên bệnh cũng khắc khỏi. Khi bị bệnh thì người ta thấy bức rức khó chịu, mà khi đi tiểu tiện thì đau đớn lạ lùng, lúc đó uống một ít thuốc là thấy dễ chịu, đã tưởng rằng khỏi rồi. Ấy thực là lầm to vậy. Bệnh khí hư sinh ra nhiều nỗi khó khăn: Sưng bàng-quang mà sinh ra đi tiểu tiện luôn; sưng nhiếp-hộ-tuyết mà làm cho nóng buốt nơi niệu-quản ngăn mất đường tiểu tiện. Những dịch-hoàn cũng sưng lên mà làm đến tuyệt sản đi được. Các bệnh ấy làm cho đầu gối sưng lên, mà người đau không thể cựa cạy được. Mà đàn-bà thì sinh ra các bệnh phúc bộ, cùng là bệnh tuyệt sản và sau sinh ra ốm nặng. Người ta đã hiểu bệnh khí hư cần phải điều-trị, mà lại cần phải có thứ thuốc nào chắc chắn, thuốc nào công-hiệu, ấy chính là thứ thuốc *Santal Monal.* Các quan lương-y đã công-nhận thuốc *Santal Monal* là một thứ thuốc rất tốt, hiện các nhà thương ở thế-giới này đã có dùng khắp cả. Thuốc này chữa bệnh khí hư thì thực là thần tình, hết đau lại tránh khỏi được những nỗi khó khăn và làm cho niệu-thủy thành ra xanh, rửa sạch cái cơ quan bẩn-thỉu.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

Thế nào là bệnh trĩ?

Bệnh trĩ là mọc mụn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kíp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho vạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM
Trĩ khoa y-sinh
3053 *7, Hàng Buồm, Hanoi*

Các ngài chớ nên quên rằng mùa đông năm ngoái thuốc ho

Sirop Nofal

đã chữa khỏi biết bao nhiêu người về các bệnh như là:

Cảm, đau cuống phổi, ho gió, ho rát cổ, *vân vân...*

Thứ thuốc này hay, nên bán mạnh lắm.

Chai lớn giá: 0$90

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi 3002

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọi.

Giá tiền 0$90 3001

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là:

Đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, *vân vân...*

Giá bán: 0$85 một lọ

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi 3008

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

CRO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và đàn bà ở cữ* . . . . . . *Một litre:* **2$40**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm* . . . . . . *Một chai:* **1,25**

GOUTTES KOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều* . . . . . . *Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản-hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu 3063

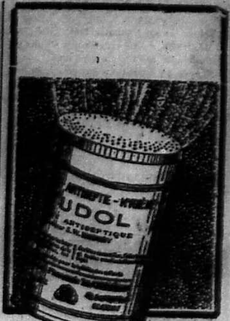

Muốn trị bệnh rôm sảy, thì dùng thuốc LE SUDOL thật là công-hiệu vô song.

Vì thuốc ấy làm cho khỏi ngứa-ngáy.

Vì thuốc ấy làm cho da-dẻ được mát mẻ dễ chịu.

Mỗi hộp: 0$60

Có cả cái chấm bột nữa

CHỈ TẠI HIỆU BÀO-CHẾ:

CHASSAGNE

Số 59, phố Paul-Bert, Hanoi có bán thôi.

RƯỢU CỦA ÔNG CÓ DANH TIẾNG LAROCHE CHẾ RA HIỆU LÀ

QUINA-LAROCHE

THUỐC UỐNG BỔ TẠNG PHỦ VÀ TRỊ BỊNH RÉT CHẾ RA BỞI CÂY THUỐC QUINQUINA

Thuốc này hay lắm đã nổi tiếng thiên hạ đâu đâu cũng biết không có thuốc nào hay bằng. Thuốc QUINA LAROCHE là thuốc hay hơn hết cho bổ sức lại, bổ tạng phủ, trị bịnh rét làm cho ăn tiêu, thuốc đó lấy làm hay cả thế gian ai không đều quên đặng.

Ai ai dùng nó cũng đặng, nhưng là người bịnh ọp cũng đàn bà hay là con nít. Thuốc đó trị bịnh sau này: bịnh hư huyết yếu đuối, huyết suy, bổ sức lại các bịnh làm cho con người yếu đuối, bị trái ban, ho cảm mạo tức ngực, rét ban của lưỡi trắng, trắc trở trong tì vị các bịnh đó đều dùng chắc tay thuốc QUINA LAROCHE đặng.

Con nít huyết suy và con gái lúc đang lớn cũng đờn bà kể khi lúc sanh sản, cũng như mấy bịnh kể trước đây đều nên uống thuốc QUINA LAROCHE.

Những người nào ở xứ hay có thấp rét cũng chẳng nên quên dùng thuốc đó

Các bịnh kể trên đây thuốc đó trị lấy làm mau và chắc. Chẳng những sẽ trừ hết mà thôi còn lại ngày sau trong mình mạnh khỏe, lại thêm sức lực, ăn uống ngon có chứng và chúng ta giám nói thuốc đó rằng: Nước ngọc thạch của thiên thần chế ra (Liquide de Jade) lời tục ngữ của người Tàu cho những thứ thuốc trị bịnh hay hơn hết thảy không thuốc nào bằng.

Từ khi chúng ta bán thuốc QUINA LAROCHE thì chúng ta có đặng cả vạn giấy chứng và thơ cám ơn của mấy người bịnh và cả vạn giấy của các quan lương y khác nâng lòng ta.

Rất tại thuốc nước QUINA LAROCHE là một thứ thuốc làm lợi cho người hơn hết thảy.

CÁCH DÙNG

Rượu QUINA LAROCHE phải uống từ một ly tới ba ly có bán theo chai rượu trọn một ngày trong hai bữa ăn. Còn muốn trị bịnh rét thì mỗi một khắc đồng hồ uống một ly, uống 6 ly trước cữ rét 2 giờ rưỡi, thế ấy ly chót uống trước cữ nửa giờ.

Thuốc QUINA LAROCHE thường thì uống không pha nước mà khi trời nóng nực, thì pha nước vô mà uống cho đã khát.

COMAR VÀ CÔNG-TY

Ông thầy bán thuốc hạng nhứt tại Paris

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi:
21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900,
4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1923,
10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

Tư bản dự định: Francs **72.000.000**
Tư bản nộp rồi: » **68.100.000**
Tổng cộng khoản dự-bị ngân ngày 30 Juin 1294: » **81.089.020**

Chánh quán tại: Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điền-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Hiệu viết tắt để gửi điện-tín: INDOCHINE. 3048

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Luận